

Ὁ μασονικός μύθος
τοῦ Δαρβινισμοῦ

Διόδωρος Ράμμος
Ίστορικός – Αρχαιολόγος

Ὁ μασονικός μύθος
τοῦ Δαρβινισμοῦ

Α΄ ΕΚΔΟΣΗ

Αθήνα 2019

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	7
1. Ἡ πορεία τῆς Ἐπιστήμης στὴν Εὐρώπη	8
2. Ἀποκρυφισμὸς καὶ Ἐπιστήμη στὴν Ἀγγλία	11
3. Ἀπορροή καὶ μετενσάρκωση	14
4. Μασονία καὶ καμπαλισμὸς	16
5. Σιωνισμὸς καὶ Ἐπιστήμη	19
6. Ἡ θεωρία τῆς ἐξέλιξης	21
7. Κάρολος Δαρβίνος	24
8. Δαρβινισμὸς καὶ Σιωνισμὸς	26
9. Θεωρίες Μέσης Ἀνατολῆς	28
10. Ἡ κρατοῦσα ἐπιστημονικὴ ἀντίληψη	30
11. Παλαιολιθικὴ ἐποχὴ	31
12. Ἡ ἀπάντηση τῆς λογικῆς στὸν μῦθο	33
13. Ἡ ἐποχὴ τῶν παγετῶνων	35
14. Μέθοδοι χρονολόγησης	36
15. Ἀρχαιολογία τῶν κυττάρων	40
16. Ἡ ἀληθινὴ καταγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου	41
Σημειώσεις	44
Βιβλιογραφία	48

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

Εἰκόνες φανταστικῶν πιθηκανθρώπων, πού ὑποτίθεται ὅτι ἦταν πρόγονοι τοῦ ἀνθρώπου. Στό κέντρο εἶναι ὁ πιθηκάνθρωπος τοῦ Robert Fludd (1617), ὁ ὁποῖος κρατᾶει διαβήτη καὶ τὴν ὑδρόγειο σφαῖρα.

Εἰκόνα ὀπισθοφύλλου:

Γελοιογραφία (caricature) τοῦ 1871, πού ἀπεικονίζει τὸν Κάρολο Δαρβίνο μὲ σῶμα πιθήκου.

Συγγραφέας: Διόδωρος Ράμμος, Ἱστορικός - Ἀρχαιολόγος

Email: diodorosrammos@gmail.com

Πρόλογος

Ὁ τρόπος, μέ τόν ὁποῖο ἀντιμετωπίζουμε τήν Ἐπιστήμη καί τούς ἐπιστήμονες στήν Εὐρώπη, εἶναι θρησκευτικός. Ἡ Ἐπιστήμη, ἰδίως οἱ θετικές ἐπιστήμες, μετατράπηκε σέ θρησκεία, ἡ Γνώση ἀντιμετωπίζεται σάν θεά. Τά Πανεπιστήμια εἶναι οἱ ναοί τῆς θεᾶς Γνώσης καί οἱ καθηγητές τῶν Πανεπιστημίων εἶναι οἱ ἱερεῖς τῆς θεότητος.

Ἡ σύγχρονη εὐρωπαϊκή Ἐπιστήμη ξεπέρασε σέ ἀλαζονεία καί αὐταρχικότητα ἀκόμη καί τόν Πάπα. Τό ἀλάθητο, ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ, πέρασε στόν χῶρο τῶν ἐπιστημόνων. Ὡστόσο, ἐλάχιστοι γνωρίζουν ὅτι δέν ἔχει κοπεῖ ἀκόμη ὁ ὀμφάλιος λῶρος, πού συνδέει τήν Ἐπιστήμη μέ τόν ἀποκρυφισμό, τά Πανεπιστήμια μέ τόν Σιωνισμό καί τίς μασονικές στοές.

Οὐσιαστικά, ἡ εὐρωπαϊκή ἐπιστήμη εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ ἀρχαίου ἐβραϊκοῦ Γνωστικισμοῦ, πού ὑπόσχεταί νά κάνει τόν ἄνθρωπο θεό χωρίς τόν Θεό, μέσω τῆς Γνώσης. Μέσα ἀπό αὐτήν τήν ἔνοχη σχέση ἐπιστήμης καί ἀποκρυφισμοῦ γεννήθηκε καί ἡ περίφημη θεωρία τῆς ἐξέλιξης, ὁ δαρβινισμός.

Πολλοί καί ἀξιόλογοι ἐπιστήμονες, ἀπό διάφορους κλάδους, ἔχουν διατυπώσει κατά καιρούς ἐνστάσεις ἐναντία στόν δαρβινισμό, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τήν καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Αὐστραλοπίθηκο. Ὡστόσο, λίγοι γνωρίζουν τό παρελθόν τοῦ δαρβινισμοῦ, ὅτι αὐτή ἡ θεωρία εἶναι μία μεταλλαγμένη εἰδωλοατρική ἀντίληψη τῆς ἀρχαίας Μέσης Ἀνατολῆς, πού μέσω τοῦ ἐβραϊκοῦ καμπαλισμοῦ διοχετεύθηκε στίς μασονικές στοές τῆς Ἀγγλίας καί ἀπό ἐκεῖ τήν παρέλαβε ὁ διάσημος Κάρολος Δαρβίνος.

Αὐτήν τήν πορεία θά ἐξετάσουμε στίς σελίδες αὐτοῦ του βιβλίου, τήν διαδρομή ἀπό τίς δοξασίες τῶν ἀρχαίων Σουμερίων μέχρι τά σημερινά σχολεῖα καί Πανεπιστήμια, πού διδάσκουν ψεῦδη, σχετικά μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ ἀνθρώπου στήν γῆ καί τήν προέλευσή του.

1. Ἡ πορεία τῆς Ἐπιστήμης στήν Εὐρώπη

Ἡ ιστορία τῆς ἐπιστήμης στήν Εὐρώπη, καί γενικότερα στόν κόσμο, ἀρχίζει τόν 6ο αἰ. π.Χ., μέ τούς μεγάλους Ἑλληνες φιλοσόφους. Ἡ ἀρχαία ἑλληνική φιλοσοφία ἔθεσε τίς βάσεις σχεδόν γιά κάθε σύγχρονη ἐπιστήμη, εἴτε θετική εἴτε θεωρητική. Τό πρῶτο Πανεπιστήμιο τῆς ἀνθρωπότητας ἦταν ἡ Ἀκαδημία, πού ἴδρυσε ὁ Πλάτωνας στήν Ἀθήνα τό 387 π.Χ., καί εἶχε ὡς πρότυπο τόν πυθαγόρειο θίασο, δηλαδή τήν ἐταιρεία-σχολή πού ἴδρυσε ὁ Πυθαγόρας στήν Κάτω Ἰταλία.

Συνεπῶς, ἡ ἐπιστήμη καί ὁ ὀρθολογισμός εἶναι δημιουργήματα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, τό ὁποῖο χρησιμοποίησε μέ γόνιμο τρόπο τίς γνώσεις πού εἶχαν ὡς τότε δύο ἄλλοι λαοί τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου, οἱ Αἰγύπτιοι καί οἱ Βαβυλώνιοι. Ὡστόσο, οἱ Ἑλληνες δέν ἔφτασαν στό σημεῖο νά λατρέψουν τήν ἐπιστήμη, νά θεοποιήσουν τήν γνώση, γι' αὐτό καί ὀνομάζονται φιλόσοφοι, δηλαδή ἄνθρωποι πού ἀγαποῦν τήν σοφία.

Οἱ Ἑλληνες εἶχαν τήν αἴσθηση τοῦ μέτρου, καταλάβαιναν ὅτι εἶναι ὠραῖο νά ἐπιθυμεῖς τήν σοφία, ἀλλά ὄχι καί νά τήν κάνεις σκοπό τῆς ζωῆς σου, νά τήν λατρεύεις μέ μανιακό τρόπο. Γι' αὐτό καί οἱ Ἑλληνες ἔφτασαν τίς διάφορες ἐπιστήμες καί τήν τεχνολογία σέ ὑψηλό ἐπίπεδο, ἀλλά μετά δέν ἐπιδίωξαν περαιτέρω ἄνοδο, μέ ἀποτέλεσμα ἀπό τήν ρωμαϊκή ἐποχή (1ος αἰ. π.Χ.) καί ἔπειτα νά σταματήσει αὐτή ἡ ραγδαία ἀνάπτυξη τῶν ἐπιστημῶν, πού συντελέστηκε στούς προηγούμενους αἰῶνες.

Κατά τήν ρωμαϊκή ἐποχή, οἱ Ἑλληνες, πού ἔχουν ἤδη γίνει σοφοί, ἀναζητοῦν τήν οὐσία τῆς ζωῆς ὄχι τόσο στήν γνώση, ἀλλά στόν Θεό. Ἀναζητοῦν τόν Θεό καί Τόν ἀνακαλύπτουν, στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀρχίσουν οἱ Ἑλληνες νά γίνονται Χριστιανοί.

Τήν ἀντίθετη, ἀκριβῶς, πορεία εἶχε τό ἐβραϊκό ἔθνος, πού ἀπό τήν ἀρχαιότητα εἶχε τόν Θεό, γνώριζε τόν ἀληθινό Θεό, ἀλλά Τόν

ἀρνήθηκε, στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀπορρίψουν οἱ Ἑβραῖοι τόν Γιαχβέ, τόν Θεό τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τήν θέση τῆς ὁποίας πῆρε τό παρανοϊκό Ταλμούδ.

Παράλληλα, μία ομάδα Ἑβραίων ἀποφάσισε νά φτάσει στά ἄκρα, νά κηρύξει πόλεμο πρός τόν ἀληθινό Θεό, τόν Δημιουργό του σύμπαντος, καί νά δώσει στόν Ἐωσφόρο τήν θέση τοῦ Θεοῦ. Αὐτοί οἱ σατανολάτρες Ἑβραῖοι δημιούργησαν τόν Γνωστικισμό, πού ἦταν δαιμονολατρεία μέ στοιχεῖα ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ὁ ἐβραϊκός ἀποκρυφισμός μεταμφιεσμένος σέ φιλοσοφικό σύστημα.

Οἱ γνωστικοί (ὅπως ὀνομάστηκαν ἤδη στήν ρωμαϊκή ἐποχή) Ἑβραῖοι φοροῦσαν τήν μάσκα τῆς ἐπιστήμης, τῆς γνώσης, πίσω ἀπό τήν ὁποία κρυβόταν ἡ μαγεία, ἡ γνώση καί ἡ δύναμη, πού παρέχουν οἱ δαίμονες στόν ἄνθρωπο. Κήρυτταν ὅτι σκοπός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ γνώση, ἐνῶ γιά τόν ὕμνιστο θεό ἔλεγαν ὅτι δέν ἔχει σχέση μέ τήν δημιουργία τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά ὑπάρχει, χωρίς νά ἀσχολεῖται μέ τό ὕλικό σύμπαν.

Λίγο ἀργότερα, τόν 3ο αἰ. μ.Χ., ἐμφανίζεται καί ὁ ἐρμητισμός, πού συγγενεῦει μέ τόν Γνωστικισμό στήν λατρεία τῆς γνώσης καί ἀσχολεῖται μέ τήν ἀρχαία αἰγυπτιακή μαγεία. Οἱ διάφορες γνωστικές ομάδες καί οἱ ἐρμητικοί διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπό μόνος του θεός, δέν χρειάζεται νά λατρεύει τόν θεό, παρά μόνο νά κατακτήσει τήν ἀπόκρυφη, τήν κρυμμένη γνώση, πού θά τόν κάνει θεό.

Ὅλες αὐτές οἱ διεστραμμένες θεωρίες, τῶν ἀρχαίων Γνωστικῶν, γιά χίλια χρόνια διατηρήθηκαν κρυφά ἀπό ἓνα τμήμα τοῦ ἐβραϊκοῦ ἔθνους, τό ὁποῖο τίς δημοσίευσε στά τέλη τοῦ 12ου αἰώνα, δημιουργώντας τόν καμπαλισμό (Καμπάλα ἢ Καμπαλάχ), ὁ ὁποῖος ἐξαπλώθηκε στούς περισσότερους ταλμουδιστές Ἑβραίους. Ὁ καμπαλισμός, ὅπως καί ὁ ἐρμητισμός, ἄρχισαν νά γίνονται γνωστοί στούς Εὐρωπαίους στό τέλος τοῦ Μεσαίωνα (15ος αἰώνας), ὅταν ἀρχίζει ἡ περιβόητη Ἀναγέννηση¹.

Ἡ Ἀναγέννηση εἶναι ἡ πρώτη φάση τῆς Νεότερης Ἐποχῆς, τῆς νεότερης εὐρωπαϊκῆς ιστορίας. Ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψη ὅτι ἡ Ἀναγέννηση σχετίζεται μέ τό ὅτι οἱ δυτικοευρωπαῖοι ἀνακαλύπτουν ξανά τήν γνώση τοῦ ἀρχαίου κόσμου, μέσῳ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων.

Αυτό είναι μόνο ένα μέρος της αλήθειας. Η υπόλοιπη αλήθεια βρίσκεται στο ότι οι διάφοροι λόγιοι και διανοούμενοι της Εύρωπης ανακάλυψαν την απόκρυφη, την μαγική γνώση, μέσα από τα καμπαλιστικά και έρμητικά συγγράμματα, που άρχισαν να γίνονται γνωστά στους Ευρωπαίους και να μεταφράζονται στα λατινικά και σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες.

Συνεπώς, η διανόηση στην νεότερη δυτική Εύρωπη συνδέθηκε με τον αρχαίο Γνωστικισμό και τον έρμητισμό. Η συντριπτική πλειοψηφία των Ευρωπαίων επιστημόνων, από τα τέλη του 15ου αιώνα και έπειτα, είναι έρμητικοί, καμπαλιστές ή και τα δύο μαζί. Σε αυτό συνετέλεσε κυρίως το ότι οι περισσότεροι Ευρωπαίοι θεωρούσαν τα έρμητικά ή τα καμπαλιστικά κείμενα ως αρχαία γνώση και όχι ως μαγεία, το οποίο ασφαλώς ήταν μία φοβερή πλάνη.

Η αναβίωση, επομένως, του Γνωστικισμού προκάλεσε την έντονη λαχτάρα των Ευρωπαίων να ασχοληθούν με την αναζήτηση της γνώσης και, ιδιαίτερα, της γνώσης των θετικών επιστημών, με τις οποίες ανέπτυξαν μανιακή σχέση, έκαναν σκοπό της ζωής τους να ανακαλύψουν τα μυστικά της φύσης και του σύμπαντος. Γι' αυτό βλέπουμε να συντελείται άλματώδης ανάπτυξη της φυσικής, της χημείας και των μαθηματικών, που είχε ως επακόλουθο και την τεχνολογική πρόοδο των χωρών της δυτικής Εύρωπης.

Αν μελετήσουμε τον κατάλογο των Ευρωπαίων διανοουμένων, που ταυτόχρονα με την επιστήμη ασχολούνταν και με τον έρμητισμό ή τον καμπαλισμό, θα διαπιστώσουμε ότι οι περισσότεροι προέρχονται από την Αγγλία ή την Γερμανία². Αυτό οφείλεται στο ότι αυτές οι χώρες ήταν από τις αρχές του 16ου αιώνα προτεσταντικές, που πρακτικά σημαίνει ότι είχαν αποκοπεί από τον έλεγχο του Πάπα και οι άνθρωποι εκεί δέν κινδύνευαν από την παπική Ίερά Έξέταση, για τις αίρετικές θεωρίες τους.

Συνεπώς, στις προτεσταντικές χώρες μπορούσαν σχεδόν άφοβα οι λόγιοι να ασχολούνται με τον αποκρυφισμό και, αντίστοιχα, οι Έβραιοι καμπαλιστές δρούσαν και διέδιδαν τις γνωστικές θεωρίες τους στις προτεσταντικές χώρες πολύ πιο άνετα, από ό,τι στα ρωμαιοκαθολικά βασίλεια, όπως της Ισπανίας και της Γαλλίας.

2. Αποκρυφισμός και Έπιστήμη στην Αγγλία

Τό πόσο βαθειά είχαν επηρεαστεί από τον καμπαλισμό και τον έρμητισμό οι Άγγλοι επιστήμονες (και όχι μόνο αυτοί) φαίνεται από τον «πατριάρχη» των Βρεταννών λογίων, τον Ιωάννη Νττή (John Dee, 1527-1608), ο οποίος ήταν σπουδαίος μαθηματικός. Τό 1558 ο Νττή έγινε επιστημονικός σύμβουλος και προσωπικός αστρολόγος της βασίλισσας Έλισάβετ Α΄.

Αργότερα, ο Νττή ταξίδεψε στην ήπειρωτική Εύρωπη, πέρασε από την Γερμανία και έφτασε μέχρι την Πράγα. Δίδασκε μαθηματικά, αστρονομία και έρμητική μαγεία, δημιουργώντας ένθουσιώδεις όπαδους, οι οποίοι άρχισαν να ασχολούνται τόσο με τις θετικές επιστήμες όσο και με την έρμητική μαγεία.

Από τούς μαθητές του Νττή προήλθαν οι πρώτοι ροδόσταυροι, δηλαδή προτεστάντες που πίστευαν ότι ο συνδυασμός χριστιανικής πίστης, θετικών επιστημών και έρμητικής μαγείας θά μπορούσε να δημιουργήσει μία καλύτερη Εύρωπη και έναν καλύτερο κόσμο. Τό 1619 οι ροδόσταυροι στην Πράγα έκαναν επανάσταση, για να συστήσουν τό πρώτο ροδοσταυρικό κράτος, αλλά συντρίφτηκαν από τά παπικά στρατεύματα τό 1620³.

Προσωπογραφία
του Robert Fludd

Επόμενος κρίκος στην αλυσίδα της αγγλικής επιστήμης είναι ο ιατρός Φλάντ (Robert Fludd, 1574-1637). Ο Φλάντ σπούδασε ιατρική, φαρμακευτική και χημεία, ενώ παράλληλα συνδύαζε έρμητισμό και καμπαλισμό. Επίσης ασχολήθηκε με την αστρολογία και τά μαθηματικά.

Σε διάφορα έργα του, όπως στο βιβλίο με τίτλο *Utriusque Cosmi, Maioris scilicet et Minoris, metaphysica, physica, atque technica Historia* (1617), βλέπουμε απεικονίσεις πιθηκανθρώπων, πλασμάτων που συνδυάζουν στοιχεία ανθρώπινου σώματος με σώμα γορίλλα.

Τό έργο του Φλάντ και κυρίως τά πολύπλοκα σχέδια με τούς όμοκεντρους κύκλους, που ύποδηλώνουν τό σύμπαν και τά έπιμέρους στοιχεία του, έχουν συχνά τόν πιθηκάνθρωπο στό κέντρο του σύμπαντος, ό οποίος συμβολίζει τόν πρώτο άνθρωπο, τήν προγονική μορφή του ανθρώπου⁴.

Σέ άλλη απεικόνιση συμβολίζεται ή Μητέρα Φύση (ή ή θεά Σοφία, τών αρχαίων Γνωστικῶν), ενώ ό Θεός εικονίζεται έκτός του σύμπαντος και έκτός της δημιουργίας, όπως ακριβῶς δίδασκαν οί Γνωστικοί τών ρωμαϊκῶν χρόνων.

Τό σύμπαν και ό πιθηκάνθρωπος
στό κέντρο.

Τήν ίδια εποχή μέ τόν Φλάντ ζεϊ στήν Αγγλία και ό Φράνσις Μπέικον (Francis Bacon), ό οποίος είναι μία ακόμη περίπτωση επιστήμονα και αποκρυφιστή. Ό Μπέικον είχε αντίληψεις παρόμοιες μέ αυτές τών ροδόσταυρων τής Γερμανίας, τίς όποιες κατέγραψε στό έργο του «*The New Atlantis*».

Τό κίνημα του ροδόσταυρισμού στήν Γερμανία υπέστη σοβαρό πλήγμα τό 1620, κάτι που ανάγκασε αρκε-

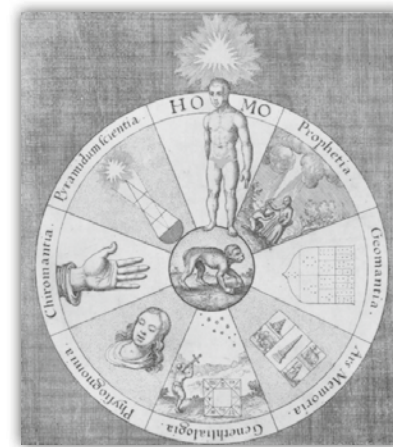
τούς ροδόσταυρους νά καταφύγουν στήν Αγγλία. Προφανῶς, οί ροδόσταυροι σκέφτηκαν ότι θά ήταν καλύτερο νά δράσουν κρυφά και νά ένσωματωθουν σέ άλλες οργανώσεις, μέσα από τίς όποιες θά μπορούσαν νά πραγματοποιήσουν τά όνειρά τους.

Αυτές οί οργανώσεις στήν Αγγλία ήταν τά πανεπιστήμια και ό τεκτονισμός. Σέ αυτούς τούς δύο χώρους βρήκαν καταφύγιο

όχι μόνο ροδόσταυροι, αλλά και άλλοι αποκρυφιστές. Οί παλαιότερες γραπτές μαρτυρίες που έχουμε, σχετικά μέ τήν είσοδο αποκρυφιστών σέ μασονικές στοές είναι του Σκοτσέζου Ροβέρτου Μόραυ (Robert Moray)⁵, που έγινε μασόνος τό 1641, και του Άγγλου Ήλία Άσμολ (Elias Ashmole), που έγινε μασόνος τό 1646.

Κάπως έτσι, ό τεκτονισμός στήν Αγγλία συνδέθηκε, από τά μέσα του 17ου αιώνα, μέ τόν αποκρυφισμό και τόν ροδόσταυρισμό⁶. Λίγο αργότερα, τό 1660, ιδρύεται και ή Βασιλική Κοινωνία του Λονδίνου για τήν βελτίωση τής γνώσης τής Φύσης (*Royal Society of London for Improving Natural Knowledge*), όπου ιδρυτικά μέλη είναι ό Ήλιος και ό Μόραυ. Όπότε, αποκρυφισμός, μασονία και επιστήμη γίνονται συγκοινωνούντα δοχεία στήν Αγγλία και ή Βασιλική Κοινωνία, ή Ακαδημία τών θετικῶν επιστημῶν, γίνεται τό *ετερον ήμισυ* του τεκτονισμού.

Λίγα χρόνια αργότερα, πρόεδρος τής Βασιλικής Κοινωνίας γίνεται ό διάσημος φυσικός, αστρονόμος και μαθηματικός Ίσαάκ Νεύτων (Isaac Newton), που ήταν αλχημιστής και πίστευε στον έρμητισμό. Στήν απέναντι όχθη, στήν Γερμανία, τήν ίδια εποχή ζεϊ ό άλλος μεγάλος μαθηματικός και πολυτάλαντος επιστήμονας, ό Λάιμπνιτς (Leibniz), ό οποίος πίστευε και στον έρμητισμό και στον καμπαλισμό.

Ό πίθηκος από τόν όποιο πηγάζει
ό άνθρωπος (HOMO).

3. Απορροή και μετενσάρκωση

Ἡ έντατική ένασχόληση τῶν Εὐρωπαϊῶν ένιστημόνων τοῦ 17ου αἰῶνα μέ τόν καμπαλισμό, γιά τόν ὁποῖο οἱ Ἐβραῖοι ἰσχυρίζονταν ὅτι εἶναι ἡ προφορική παράδοση πού ἀποκάλυψε ὁ Θεός στόν Μωυσῆ, συνέβαλε στό νά εἰσχωρήσουν στήν εὐρωπαϊκή διάνοηση δύο βασικές καμπαλιστικές θεωρίες, πού εἶναι ἡ ἀπορροή καί ἡ μετενσάρκωση. Ἡ ἀπορροή (emanation στα Ἀγγλικά) ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἀρχή τῶν πάντων εἶναι ὁ Κέτερ (στέμμα, Keter קֶטֶר), ἀπό τόν ὁποῖο ἀπορρέουν, δηλαδή ξεχειλίζουν διάφορες ἄλλες θεότητες, ὅπως ἓνα ποτήρι πού ξεχειλίζει ἀπό νερό καί τό νερό πού χύνεται δημιουργεῖ νέες καταστάσεις, δηλαδή τό ἓνα πηγάζει ἀπό τό ἄλλο.

Ἡ ὅλη θεωρία τῆς ἀπορροῆς ἀπεικονίζεται ἀπό τούς καμπαλιστές Ἐβραῖους μέ ἓνα σκίτσο, πού ὀνομάζεται τό καμπαλιστικό δέντρο τῆς ζωῆς, πού ἔχει τίς ρίζες στόν οὐρανό καί τά κλαδιά πρὸς τά κάτω. Αὐτή ἡ ζωγραφιά περνᾷ καί στούς Εὐρωπαϊοὺς καμπαλιστές, πού τό ἀναπαριστοῦν στα συγγράμματα τους⁷.

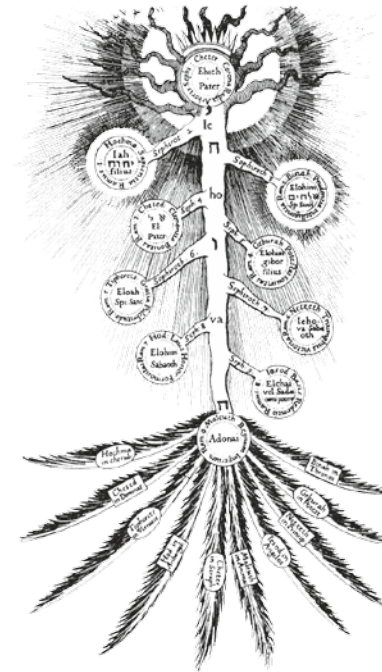
Παράλληλα μέ τήν ἀπορροή (πού ἦταν θεωρία τῶν ἀρχαίων Ἐβραίων Γνωστικῶν, πού εἶχαν ἀσπαστεῖ καί οἱ νεοπλατωνικοί), σπουδαῖο ρόλο ἔπαιξε στό μυαλό τῶν καμπαλιστῶν καί ἡ θεωρία τῆς μετενσάρκωσης (ἡ μετεμψύχωσης ἢ μετενσωμάτωσης), ἡ ὁποία στα ἑβραϊκά λέγεται γκιλγκούλ (κύκλος, gilgul גִּילְגּוּל).

Μέ βάση τήν μετενσάρκωση ὁ ἄνθρωπος γεννιέται καί ξαναγεννιέται ἀναρίθμητες φορές, γίνεται φυτό, ζῶο, ἄνθρωπος (κύκλος τῶν μετενσαρκώσεων), συνεπῶς τό γένος τῶν ἀνθρώπων βρίσκεται ἐδῶ καί ἑκατομμύρια χρόνια πάνω στήν γῆ. Σύμφωνα μέ μία θεωρία τῆς λουριανικῆς Καμπαλάχ, ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου μετενσαρκώνεται τόσες ζωές, ὅσες χρειάζεται, ὥστε νά ἐκπληρώσει τίς 613 Ἐντολές (Mitzvot).

Σέ ἄλλες θρησκευτικές παραλλαγές τῆς μετενσάρκωσης, ὅπως στόν ἀρχαῖο ἰνδικό Τζαίνισμό (Jainism), χρειάζονται 8,4

ἑκατομμύρια μετενσαρκώσεις, μέχρι νά ὀδηγηθεῖ ἡ ψυχή στήν λύτρωση. Συνεπῶς, τόσο οἱ ἄνθρωποι, ὅσο καί τά ὑπόλοιπα πλάσματα τῆς γῆς πρέπει νά ὑπάρχουν ἑκατομμύρια χρόνια πρὶν ἀπό τήν ἐποχή μας, ὥστε νά «χωρέσουν» τόσοι κύκλοι μετενσαρκώσεων, ἀπό τό παρελθόν μέχρι σήμερα.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι οἱ θεωρίες γιά τήν μετενσάρκωση εἰσέβαλαν στήν Βρεταννία τόσο ἀπό τόν χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ (καμπαλισμός καί ἔρμητισμός), ὅσο καί ἀπό τήν Ἰνδία, καθώς οἱ Ἄγγλοι ἄρχισαν νά κατακοτῶν τόν 17ο αἰῶνα τά ἰνδικά ἐδάφη καί ἦρθαν σέ ἄμεση ἐπαφή μέ τίς θρησκευτικές ἀντιλήψεις τῶν Ἰνδῶν, πού ἄρχισαν νά γοητεύουν τούς Ἄγγλους, ἀλλά καί ἄλλους Εὐρωπαίους.

Τό καμπαλιστικό δέντρο τῆς ζωῆς, ἀπό ἔργο τοῦ Fludd.

4. Μασονία και καμπαλισμός

Στις 24 Ιουνίου του 1717, τὰ μέλη τριῶν μασονικῶν στοῶν τοῦ Λονδίνου ἀποφάσισαν νά ἐνώσουν τίς δυνάμεις τους καί νά σχηματίσουν μία νέα, πιό δυναμική καί πιό ὀργανωμένη στοά, ἡ ὁποία ὀνομάστηκε Μεγάλη Στοά (Grand Lodge of London). Μέ αὐτήν τήν ἀλλαγὴ, ὁ τεκτονισμός στήν Ἀγγλία ἀποκτᾶ ἀκόμη μεγαλύτερη ἐπίδραση στήν πνευματική καί κοινωνική ζωὴ, γίνεται ἓνας παράγοντας πού ἐπηρεάζει δυναμικά τίς ἐξελίξεις, ἀκόμη καί στό πολιτικό ἐπίπεδο.

Ἐπιπλέον, ἡ σχέση μασονίας καί ἐπιστήμης, πού ἀρχίζει τόν 17ο αἰώνα, ἰσχυροποιεῖται τόν 18ο αἰώνα, καθὼς οἱ περισσότεροι Ἕλληνοί διανοούμενοι ἐπιθυμοῦσαν νά γίνουν καί μέλη κάποιας στοᾶς. Τό 1723 γράφεται τό καταστατικό καί ἡ ἱστορία τῶν ἐλευθέρων μασόνων, ὅπως αὐτοονομάζονται οἱ Ἕλληνοί τέκτονες. Ἡ συγγραφή, μέ τίτλο: «*The Constitutions of the Free Masons*» ἀνατέθηκε στόν Σκοτσέζο συγγραφέα James Anderson.

Τό αὐξανόμενο κύρος τῆς μασονίας δέν πέρασε ἀπαρατήρητο ἀπό τοὺς Ἑβραίους, πού ἔγκαιρα συνειδητοποίησαν ὅτι ἂν μπορούσαν νά διεισδύσουν στόν τεκτονισμό καί νά ἐλέγξουν τοὺς τέκτονες, θά μπορούσαν νά ἀποκτήσουν ἓνα πολύτιμο ἐργαλεῖο, γιὰ νά πραγματοποιήσουν τό σιωνιστικό τους ὄνειρο, νά γκρεμίσουν τόν Χριστιανισμό στήν Εὐρώπη, ὥστε νά ἐπιβάλουν τόν δικό τους ψευδομεσσία καί νά συστήσουν τήν παγκόσμια αὐτοκρατορία, πού χρόνια ὀνειρεύονταν.

Μέχρι τό 1723 τέκτονες μπορούσαν νά γίνουν μόνο Βρεταννοί, ἀλλά ἀπό τό 1724 οἱ Ἑβραῖοι κατάφεραν νά ἐξασφαλίσουν τήν ἄδεια νά γίνουν μέλη σέ μασονικές στοές⁸. Αὐτό ἦταν καί τό τέλος τῆς παλαιᾶς βρεταννικῆς μασονίας, πού σέ λίγα χρόνια μετατράπηκε σέ ἑβραϊκή καί σιωνιστική μασονία, ὅπου κυριαρχοῦσε πλήρως ἡ ἑβραϊκή Καμπαλάχ. Μέσα στίς στοές διοχέτευσαν οἱ Σιωνιστές ὅλα τὰ πνευματικά... σκουπίδια τοῦ ἀρχαίου Γνωστικισμοῦ, ὅλες

τίς ἄθλιες θεωρίες τῆς εἰδωλολατρίας καί τῆς μαγείας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, πού μέ τήν σειρά τοὺς κατάγονταν ἀπό τήν μυθολογία τῶν ἀρχαίων Σουμερίων.

Αὐτές οἱ θεωρίες εἶχαν ἐπηρεάσει καί τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες φιλοσόφους. Σχετικά μέ τήν προέλευση τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ παράδειγμα, ὁ Ἀναξίμανδρος ὑποστήριζε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ προέρχεται ἀπό τήν θάλασσα. Ὁ ἄνθρωπος ἐξελίχθηκε ἀπό ψάρια, πού βγήκαν στήν στεριά, ὅταν ἐξατμίστηκε τό νερό. Αὐτή ἡ ἀντίληψη ἔχει κοινά στοιχεῖα μέ τοὺς διάφορους ἀμφίβιους θεούς, ὅπως ὁ σουμεριακός Ἔνκι, ὁ βαβυλωνιακός Ὡάννης καί ὁ φοινικικός Δαγκόν.

Σχετικά μέ τήν φύση καί τό σύμπαν, ὁ Ἡράκλειτος ἔλεγε τά ἑξῆς:

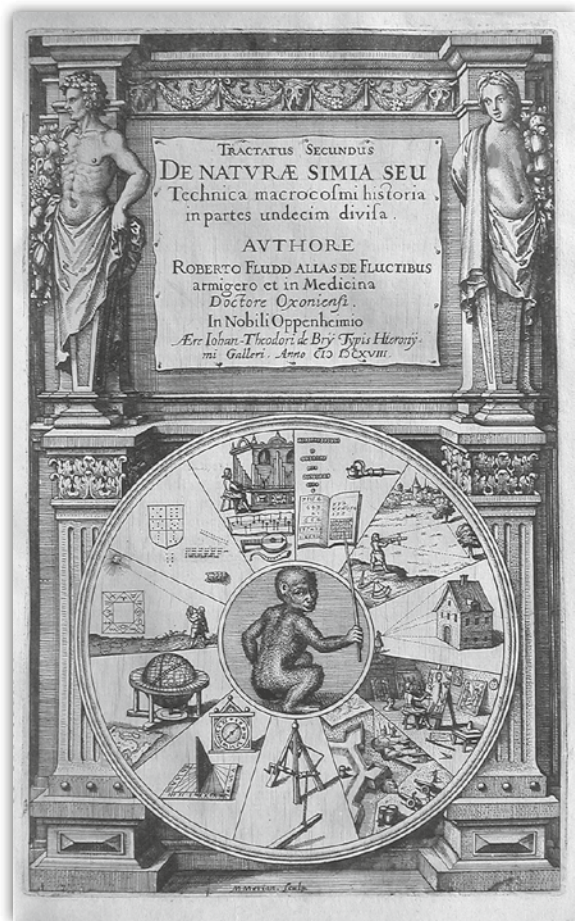
«Κόσμον τόνδε, τόν αὐτόν ἀπάντων, οὔτε τίς θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν, ἀλλ' ἦν ἀεί καί ἔστιν καί ἔσται πῦρ ἀείζωνον». Ὁ κόσμος, τό σύμπαν ὑπάρχει ἀπό μόνο του, εἶναι αἰώνιο, οὔτε κάποιος θεός οὔτε ἄνθρωπος τόν ἐπλασε. Γιὰ πολλοὺς ἀρχαίους φιλοσόφους τό σύμπαν, ἡ φύση εἶναι ἔμψυχο καί ζωντανό, κάτι σάν ἀπρόσωπος θεός⁹. Ἀπό αὐτήν τήν θεωρία γεννιέται καί ὁ πανθεϊσμός τῶν ἀρχαίων Στωικῶν, πού ἐπαναδιατυπώνεται ἀπό τόν Ἑβραῖο φιλόσοφο Σπινόζα, πού ταύτιζε τήν φύση μέ τόν Θεό.

Μέσα ἀπό αὐτό τό πλῆθος τῶν μυθολογικῶν θεωριῶν, πού διδάσκονταν στίς μασονικές στοές, προέκυψε ἡ περίφημη θεωρία τῆς ἐξέλιξης τῶν εἰδῶν, πού εἶχε τήν ἐξῆς ἀλληλουχία σκέψεων: ὅλοι οἱ ὀργανισμοί κατάγονται ἀπό ἓνα μικροοργανισμό, πού χωρίς τήν μεσολάβηση κάποιου δημιουργοῦ θεοῦ, ἐξελίχθηκε σέ φυτά, ψάρια, ζῶα καί τελικά στόν ἄνθρωπο.

Καί αὐτή ἡ ἐξέλιξη ἀπό φυτό σέ ζῶο καί ἀπό ζῶο σέ ἄνθρωπο συντελεῖται ἐδῶ καί ἑκατομμύρια χρόνια, μέσα στό αἰώνιο σύμπαν. Ἀλλά ἐνῶ αὐτές οἱ θεωρίες διδάσκονταν μέσα στόν τεκτονισμό, οἱ μασόνοι δυσκολεύονταν νά μεταφέρουν αὐτές τίς ιδέες ἔξω ἀπό τίς στοές, καθὼς θά ἔρχονταν σέ εὐθεία ρήξη μέ τήν κοσμοθεωρία τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τὰ δεδομένα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Γι' αὐτό καί τήν Καμπαλάχ τήν παρουσίαζαν σάν διδασκαλία τοῦ Θεοῦ καί ἰσχυρίζονταν ὅτι εἶναι συμβατή μέ τόν Χριστιανισμό.

Οι Εύρωπαοι καμπαλιστές έφταναν στό σημείο νά λένε ότι ή Καμπαλάχ άποδεικνύει τήν αλήθεια του Χριστιανισμού καί, όπως φαίνεται, κάποιοι τό πίστευαν. Σέ τέτοια πλάνη έφτασαν οί Εύρωπαοι τής Νεότερης έποχής, νά πιστεύουν στόν Χριστό καί στόν Διάβολο ταυτόχρονα!

Άλλη μία σοφή μαϊμού, μέ τίς διάφορες τέχνες καί έπιστήμες γύρω της.

5. Σικωνισμός καί Έπισημη

Ό στόσο, τά πράγματα στην Εύρώπη άλλαξαν ραγδαία, από τό 1740 καί έπειτα, όταν αρχίζει νά οργανώνεται ό Σικωνισμός, δηλαδή ή οργανωμένη ομάδα Έβραίων καμπαλιστών, πού είχαν άποφασίσει νά κυριαρχήσουν στην Εύρώπη καί τόν κόσμο. Αυτή ή ομάδα των Σικωνιστών, των Έβραίων σατανιστών, συμμαχησε τό 1740 μέ μία ομάδα Εύρωπαίων σατανιστών καί μαζί εργάστηκαν μεθοδικά, ώστε νά πείσουν τούς Εύρωπαίους ότι ό Ίησους Χριστός δέν είναι ό Θεός, δέν είναι ό Μεσσίας.

Ό βασικός Εύρωπαίος σύμμαχος των Σικωνιστών ήταν ό Γερμανός κρυφο-σατανιστής μασόνος βασιλιάς Φρειδερίκος Β΄ τής Πρωσίας (Frederick II of Prussia), ό όποιος όργάνωσε, μεταξύ άλλων, ένα ολόκληρο άντιχριστιανικό έπιτελείο έπιστημόνων, τούς όποιους χρηματοδοτούσε, για νά κακολογούν τόν Χριστιανισμό.

Έτσι έμφανίστηκε στην Εύρώπη ή πρώτη ομάδα Εύρωπαίων έπιστημόνων, όπως ήταν ό Βολταίρος καί οί υπόλοιποι Γάλλοι Διαφωτιστές, πού πληρώνονταν όχι για νά βρούν τήν αλήθεια ή νά διαδώσουν τήν γνώση, αλλά για νά γκρεμίσουν τόν Χριστιανισμό, μέσω τής έπιστήμης¹⁰.

Τό άντιχριστιανικό πνεύμα στόν χώρο τής έπιστήμης έφτασε σύντομα καί στην Άγγλία, μέ τόν μασόνο ιστορικό Γκίμπων (Edward Gibbon), ό όποιος τό 1774 έγραψε τό περίφημο έργο «*The History of the Decline and Fall of the Roman Empire*» (Η ιστορία τής παρακμής καί πτώσης τής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας), μέ τό όποιο έβγαλε τό δηλητήριο πού ένιωθε έναντίον του Χριστιανισμού καί τής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας των Έλλήνων, του λεγόμενου Βυζαντίου.

Έπομένως, από τά μέσα του 18ου αιώνα καί έπειτα, χάρη στην δράση των Σικωνιστών, του Φρειδερίκου καί των υπόλοιπων

μασόνων, έγινε ... τῆς μόδας νά δημοσιεύει κανείς ἀντιχριστιανικές θεωρίες, ὅποτε ἄρχισαν νά βγαίνουν στήν ἐπιφάνεια καί οἱ ὑπόλοιπες ἀντιλήψεις, πού μέχρι τότε ἔβρισκε κανείς μόνο στόν χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ.

*Ὁ μασόνος ἱστορικός Γκίμπων
(Edward Gibbon).*

6. Ἡ θεωρία τῆς ἐξέλιξης

Στά τέλη τοῦ 18ου αἰώνα, λίγο μετὰ τόν Γκίμπων, ἀπόψεις ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ἁγία Γραφή δημοσίευσε ὁ Σκοτσέζος δικαστής, φυσικός φιλόσοφος, γλωσσολόγος καί μασόνος Ἰάκωβος Μπαρνέτ ἢ Μονμπόντο (James Burnett, Lord Monboddo 1714-1799), ὁ ὁποῖος δημόσια διατύπωσε τήν θεωρία ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐξελίχθηκαν ἀπό τοὺς οὐρακοτάγκους¹¹.

Μετά τόν Μονμπόντο, τήν σκυτάλη παίρνει ὁ μασόνος Ἔρασμος Δαρβίνος (Erasmus Darwin, 1731–1802), παππούς τοῦ διάσημου Κάρουλου Δαρβίνου. Ὁ Ἔρασμος ἦταν γιατρός, βοτανολόγος, φυσικός φιλόσοφος, μασόνος καί μέλος τῆς Βασιλικῆς Κοινωνίας. Εἶχε μελετήσει τίς ἀπόψεις τοῦ Μονμπόντο, τίς ἐνστερνίστηκε καί ἔβαλε ἕναν ἀκόμη λίθο, ὥστε νά κτιστεῖ τό οἰκοδόμημα τῆς θεωρίας τῆς ἐξέλιξης.

Τό βασικό ἐπιστημονικό ἔργο τοῦ Ἔρασμου λέγεται *Ζωονομία* (*Zoonomia or Laws of the Organic Life*, 1794), ὅπου μέσα στίς ἐπιστημονικές του παρατηρήσεις εἰσάγει καί μασονικές θεωρίες. Σέ κάποιο σημεῖο ἀναφέρεται σέ ἑκατομμύρια ἐποχές (millions of ages), πρὶν ἀπό τήν ἀρχή τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητας στήν γῆ, ὅπου ἀπό ἕνα ζωντανό νῆμα (one living filament, δηλαδή ἕνα μικροοργανισμό) ξεκίνησε ἡ ἐξέλιξη τῶν ἔμβιων ὄντων¹².

Ἐδῶ ὀφείλουμε νά κάνουμε τήν ἐξῆς ἐπισήμανση: τήν ἐποχή πού γράφει ὁ Ἔρασμος αὐτά τά λόγια, οἱ Εὐρωπαῖοι, παρερμηνεύοντας τήν Βίβλο, εἶχαν τήν πεποίθηση ὅτι ἡ γῆ δημιουργήθηκε τό 4004 π.Χ. (ἀπό κτίσεως κόσμου χρονολόγησι¹³) καί λίγο ἀργότερα ὁ ἄνθρωπος.

*Προσωπογραφία
τοῦ Λόρδου Μονμπόντο.*

Συνεπώς, η αναφορά του Έρασμου σέ εκατομμύρια έποχές, πρίν από τήν εμφάνιση του ανθρώπου στήν γή, φανερώνει τήν ακράδαντη πίστη του στίς μασονικές θεωρίες πού, όπως προαναφέραμε καί σέ συνδυασμό μέ τήν μετενσάρκωση, είχαν ως δεδομένο ότι τά ζώα καί οί άνθρωποι υπάρχουν έδω καί εκατομμύρια χρόνια στήν γή.

Ασφαλώς, όλα αυτά πού υποστήριζε ό Έρασμος καί οί υπόλοιποι Άγγλοι μασόννοι δέν είχαν κανένα επιστημονικό έρεισμα

ή κάποια απόδειξη, αλλά ήταν ή μεταφορά τών αποκρυφιστικῶν θεωριῶν στόν χώρο τῆς επιστήμης, ή έξοδος από τόν στενό κύκλο τών μασονικῶν στοῶν πρός τό εὐρύ κοινό. Οί μασόννοι, όπως καί οί αρχαίοι Γνωστικοί, δέν ἔψαχναν γιά αποδείξεις, γιά νά ἐπαληθεύσουν τήν διδασκαλία τους. Θεωροῦσαν ότι κατεῖχαν τήν ἀλήθεια, *de facto, ἐκ τῶν πραγμάτων*, καί ότι ὅλοι οί ἄλλοι ἄνθρωποι ζοῦσαν σέ ἄγνοια.

Τίς υπόλοιπες ἀποκρυφιστικές του θεωρίες ἐξέφρασε ό Έρασμος στό ποιήμά του, μέ τίτλο «*The Temple of Nature*» (Ό Ναός τῆς Φύσης). Στήν εἰσαγωγή τοῦ ποιήματος ἀναφέρει ότι τά ἀρχαία Ἐλευσίνια Μυστήρια ήταν ή πηγή τῆς ἐμπνευσῆς του¹⁴. Τί νά σημαίνει αὐτό ἄραγε;

Οί καμπαλιστές καί οί ἔρμητικοί πίστευαν στόν πανθεϊσμό, δηλαδή θεωροῦσαν ότι ή φύση εἶναι θεά, ότι τό σύμπαν εἶναι λογικό καί ἐμψυχο. Γι' αὐτό καί στίς μασονικές στοές, μέχρι σήμερα, τιμοῦν τήν θεά Δήμητρα καί τήν Αἰγύπτια θεά Ἴσιδα, οί ὁποῖες ήταν θεότητες τῆς φύσης καί τῆς γεωργίας. Ἀντίστοιχα, οί μασόννοι πιστεύουν ότι οί μασονικές τελετές εἶναι ή συνέχεια τῶν Ἐλευσίνιων Μυστηρίων (πού τελοῦνταν πρός τιμήν τῆς θεᾶς Δήμητρας) καί τῶν μυστηρίων τῆς Ἴσιδος.

Τά ἴδια πίστευε καί ό Έρασμος, ἐφόσον ήταν τέκτονας, αλλά ἀποφεύγει νά τό ἀποκαλύψει εὐθαρσῶς καί τό παρουσιάζει κάπως

Προσωπογραφία
τοῦ Έρασμου Δαρβίνου.

ἀλληγορικά. Ἀφοῦ ἀναφέρεται στήν (θεοποιημένη) Φύση καί τό Χάος, καταλήγει στό συμπέρασμα ότι ή ὀργανική ζωή ξεκίνησε μέσα στήν θάλασσα (*Organic life began beneath the waves*).

Γιά τόν Έρασμο, ή θεά Φύση δημιουργεῖ τόν πρῶτο ὀργανισμό μέσα στήν θάλασσα, ἀπό ἐκεῖ ἐξελίσσονται ὅλα τά ἔμβια ὄντα καί τελικά ή ἐξέλιξη ὀδηγεῖ στήν εμφάνιση τοῦ ἀνθρώπου, μέσω κάποιου πιθήκου. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι προϊόν μίας ἐξελικτικῆς διαδικασίας, πού ὄρισε ή φύση, μία διαδικασία ἐκατομμυρίων χρόνων, καί ἀφήνει νά ἐννοηθεῖ ότι ὁ ἄνθρωπος θά συνεχίσει νά ἐξελίσσεται, μέχρι τήν τελειότητα.

Ἡ αἰσιόδοξη ἀντίληψη τοῦ Έρασμου, ότι ή ἐξέλιξη ὀδηγεῖ τά πάντα ἀπό τό κατώτερο στό ἀνώτερο, δίνει τό μήνυμα στούς ἀνθρώπους ότι στό μέλλον θά ἐξελιχθοῦν σέ ἀνώτερα πλάσματα, ὁ ἄνθρωπος θά γίνει ὑπεράνθρωπος, θά γίνει ἐπίγειος θεός! Ὅλα αὐτά, βέβαια, θά συμβοῦν χωρίς τόν Θεό, χάρη στήν Μητέρα Φύση.

Ἐδῶ διαπιστώνουμε μία διαφοροποίηση τοῦ Έρασμου καί γενικά τῶν Ἄγγλων μασόνων, ἀπό τούς Ἑβραίους καμπαλιστές καί τούς προγόνους τους, τούς ἀρχαίους Γνωστικούς. Ὁ ἑβραϊκός Γνωστικισμός θεωροῦσε ότι αὐτός ὁ κόσμος, τό ὑλικό σύμπαν, εἶναι τό δημιούργημα μίας κατώτερης θεότητας, ἐνός κακοῦ Δημιουργοῦ.

Ἐπομένως, ὁ κόσμος εἶναι ή κόλαση, εἶναι ἓνα κακό κατασκευάσμα, πού πρέπει νά καταστρέψουμε. Μέχρι καί γιά τό ἀνθρώπινο σῶμα τό ἴδιο ἔλεγαν, νά τό καταστρέψουμε μέ ἀσωτίες καί ἀνωμαλίες. Καί υποστήριζαν ότι τό μόνο πού ἀξίζει εἶναι ή ψυχή, πού θά λυτρωθεῖ μέσω τῆς γνώσης.

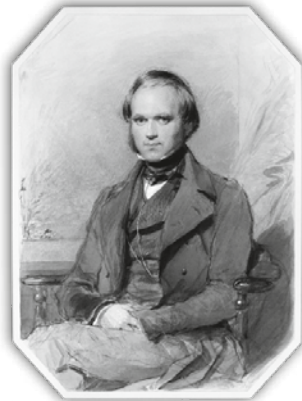
Οί Ἄγγλοι καμπαλιστές ήταν πιό αἰσιόδοξοι, ἀπό τούς Ἑβραίους συναδέλφους τους, θεωροῦσαν ότι τό ὑλικό σύμπαν εἶναι δημιούργημα ἐνός κατώτερου ἀλλά καλοῦ θεοῦ, τῆς Μητέρας Φύσης, καί ότι ή ἐξέλιξη (μαζί μέ τήν γνώση) θά λυτρώσουν τόν ἄνθρωπο, θά τόν ὀδηγήσουν στόν σκοπό τῆς ζωῆς του.

7. Κάρολος Δαρβίνος

Μέ την «έπιστημονική» εργασία του Φλάντ, του Μονμπόντο και του Έρασμου Δαρβίνου είχαν μπει τά θεμέλια για νά χτιστεί τό οικοδόμημα τής θεωρίας τής εξέλιξης καί τής καταγωγής του ανθρώπου. Ο Έρασμος πέθανε τό 1802, όποτε ό διάσημος έγγονός του, ό Κάρολος (Charles Robert Darwin, 1809-1882) δέν πρόλαβε νά τον γνωρίσει, αλλά από νεαρή ηλικία μελετούσε τά συγγράμματα του παππού του.

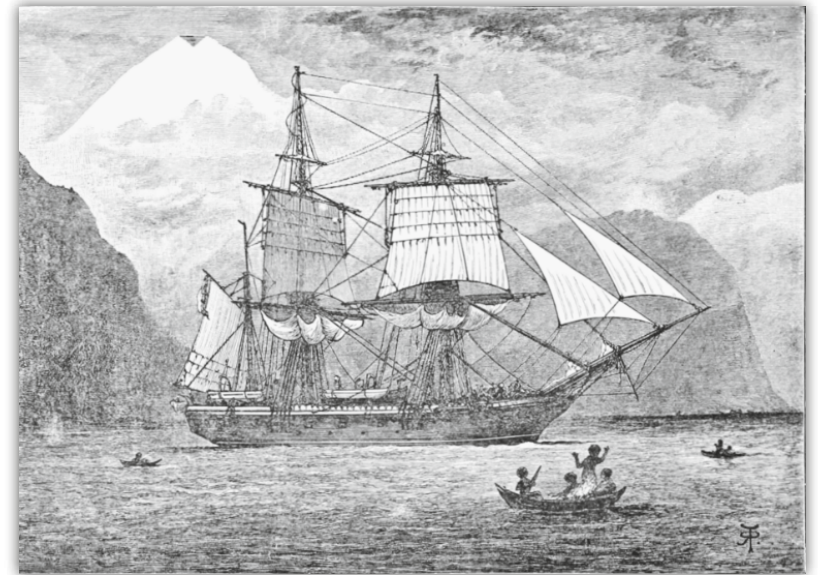

Ο Κάρολος Δαρβίνος
σε νεαρή ηλικία.

Ένώ ό ίδιος ό Κάρολος δέν είχε ένταχθει επίσημα σε κάποια τεκτονική στοά, δέν μπόρεσε νά αποφύγει τήν τεράστια έπιρροή, πού άσκούσε στην Άγγλία ή μασονική διανόηση. Αυτή ή πολύχρονη παράδοση άποκρυφισμού καί θετικῶν έπιστημῶν στην Άγγλία, πού όπως είδαμε αρχίζει μέ τον Ντῆ, δηλητηρίασε πλήρως τήν σκέψη του νεαρού Κάρολου, πού ήταν πεπεισμένος ότι ό παππούς του καί οι άλλοι μασόνοι-έπιστήμονες είχαν δίκιο.

Ξεκίνησε τίς σπουδές του στην ιατρική, αλλά τίς εγκατέλειψε καί στράφηκε στην βιολογία καί τήν φυσική ιστορία. Για τον σκοπό αυτό, άποφάσισε νά πάρει μέρος στην άποστολή του έρευνητικού πλοίου Beagle (Μπήγκλ), τό όποιο σαλπάρισε τό 1831, για νά έξερευνήσει τίς άκτές τής Νότιας Αμερικής.

Μέ τήν έπιστροφή του στην Άγγλία άρχισε νά έτοιμάζει τό έργο, πού τον έκανε διάσημο σε όλη τήν Εύρώπη, μέ τίτλο «*On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life*» (Για τήν καταγωγή τῶν ειδῶν μέσω τής φυσικής έπιλογῆς ή ή διατήρηση τῶν ευνοημῶν

Τό πλοίο Beagle, 1831.

φυλῶν στον άγώνα για ζωή), τό όποιο εκδόθηκε τό 1859, μέσα από τό όποιο παρουσίαζε ολοκληρωμένη τήν θεωρία τής εξέλιξης τῶν ειδῶν.

Λίγα χρόνια άργότερα εκδόθηκε καί τό έργο του Δαρβίνου για τήν κοινή καταγωγή του ανθρώπου καί του πιθήκου, από αρχαίους πιθήκους. Η αντιμετώπιση πού είχε ή θεωρία τής εξέλιξης ήταν ένθουσιώδης στην Άγγλία. Η μασονική Βασιλική Κοινωνία τον βράβευσε, ενώ ό ίδιος ό Κάρολος αντιμετώπιστηκε σαν μεσσίας, σαν έπίγειος θεός. Απέκτησε φανατικούς όπαδούς, όπως ό μασόνος βιολόγος Χάξλεϋ (Thomas Huxley), ενώ σύντομα οι δαρβινικές θεωρίες άρχισαν νά υιοθετούνται καί από έπιστήμονες άλλων πεδίων, όπως τής οικονομίας, τής πολιτικής κ.λπ.

Παράλληλα, ή θεωρία τής εξέλιξης ή μετάλλαξης (theory of evolution or transmutation) πέρασε μέ άστραπιαία ταχύτητα στα περισσότερα πανεπιστήμια τής δυτικής Εύρώπης¹⁵ καί άρχισε νά διδάσκεται, τόσο στην έπιστήμη τής Βιολογίας όσο καί τής Αρχαιολογίας.

8. Δαρβινισμός και Σιωνισμός

Ο Δαρβίνος πρόσφερε ακούσια τό ωραιότερο δῶρο στους Έβραίους Σιωνιστές, πού ήθελαν νά δώσουν τήν χαριστική βολή στόν Χριστιανισμό¹⁶. Ὁ ἴδιος ὁ Κάρλ Μάρξ, τό πρωτοπαλίκαρο τοῦ ἐβραϊκοῦ καμπαλισμοῦ, ἐνθουσιάστηκε, ὅταν πρωτοδιάβασε τήν θεωρία τοῦ Δαρβίνου. Ἀμέσως, ἡ δαρβινική θεωρία ἔγινε ἡ ἀγαπημένη διδασκαλία τῶν Σιωνιστῶν. Ὅπου καί νά βρίσκονταν, ἔκαναν προπαγάνδα ὑπέρ τοῦ Δαρβίνου.

Τό σκεπτικό τους ἦταν τό ἐξῆς: οἱ θεωρίες τοῦ Δαρβίνου, πού εἶναι ἡ ἀπόλυτη ἀλήθεια τῆς ἐπιστήμης, ἀπέδειξαν ὅτι δέν ἰσχύουν ὅσα γράφει ἡ Ἁγία Γραφή, σχετικά μέ τήν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Συνεπῶς, αὐτά πού ἔλεγε τόσα χρόνια ἡ Ἐκκλησία ἀποδείχτηκαν ψέματα, παραμύθια. Ἀλλά, ἐφόσον ἡ Ἁγία Γραφή καί ἡ Ἐκκλησία λένε ψέματα, ἄρα καί ὁ Θεός τῶν Χριστιανῶν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι ψέμα.

Τί εὐτυχία γιά τόν Σιωνισμό! Ἐπιτέλους, βρῆκαν τόν τρόπο νά πείσουν τοὺς Εὐρωπαίους νά μήν πιστεύουν στόν Χριστό, μέσω τῆς ἐπιστήμης. Συνεπῶς, ἔπρεπε νά κάνουν τό πᾶν, ὥστε ὅλοι οἱ καθηγητές τῶν ἀνάλογων σχολῶν νά διδάσκουν τόν δαρβινισμό καί ὅλοι νά πειστοῦν γιά τήν ἐγκυρότητα τῆς θεωρίας. Καί, τελικά, τό κατάφεραν!

Μέχρι καί στήν Ἑλλάδα, ὑπῆρχαν Ἑλληνες μαρξιστές πού κήρυτταν τήν δαρβινική θεωρία, γιά νά πείσουν τοὺς ὑπόλοιπους Ἑλληνες νά σταματήσουν νά πιστεύουν στόν Χριστό, ὅπως μᾶς διηγεῖται ὁ νέος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ὅσιος Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης¹⁷.

Τήν ἐποχή κατά τήν ὁποία διατύπωσε ὁ Δαρβίνος τίς ἀντιλήψεις του, δηλαδή στά μέσα τοῦ 19ου αἰώνα, οἱ Σιωνιστές ἔλεγχαν σχεδόν πλήρως τήν Εὐρώπη, εἴτε μέσω τῶν μασονικῶν στοῶν εἴτε μέσω τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος. Μόνο ἡ τσαρική Ρωσία δέν εἶχε ὑποκύψει στοὺς πανίσχυρους Σιωνιστές, κάτι πού τελικά ἔγινε τό 1917.

Καί ἐφόσον ὁ δαρβινισμός ἐξυπηρετοῦσε πλήρως τοὺς στόχους τῶν Σιωνιστῶν, ἀμέσως πῆραν τήν σκυτάλη ἀπό τοὺς Ἄγγλους καί ἔδωσαν ἀπερίοριστη ὄθηση στόν δαρβινισμό, πληρώνοντας συνειδήσεις ἐπιστημόνων ἢ κλείνοντας στόματα, ὅπου χρειαζόταν! Οὐσιαστικά, οἱ Σιωνιστές ὑποχρέωσαν ἀπό τότε τόν ἐπιστημονικό χῶρο τῆς Εὐρώπης νά ἐργάζεται, ὥστε νά ἐπιβεβαιώνει τόν δαρβινισμό.

Ἀντίστοιχα, κάθε φορᾶ πού γινόταν μία ἀνακάλυψη, πού δέν ἐξυπηρετοῦσε τό σύστημα, ἔφευτε χρῆμα, γιά νά ξεχαστεῖ ἡ ἀνακάλυψη καί νά συκοφαντηθοῦν οἱ ἀντιφρονούντες ἐπιστήμονες! Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωση τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, πού ἔγιναν στά τέλη τοῦ 1920 στήν Μεσοποταμία, μέ τίς ὁποῖες ἐντοπίστηκαν τά ἴχνη τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Νῶε¹⁸.

Ἐπειδή τά πορίσματα τῶν ἀνασκαφῶν ἐπιβεβαίωσαν μέ πανηγυρικό τρόπο τήν ἀξιοπιστία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τό σιωνιστικό ἐπιστημονικό σύστημα ἀμέσως ἀμφισβήτησε τήν ἀλήθεια τῆς ἔρευνας καί φρόντισε, ὥστε σύντομα νά ξεχαστοῦν, γιατί ἡ ἐπιστήμη ἔπρεπε νά ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή λέει ψέματα.

Ὁ μηχανισμός αὐτός λειτουργεῖ ἄψογα μέχρι σήμερα. Κάθε φορᾶ πού ἐμφανίζονται ἐπιστήμονες πού τολμοῦν νά ἀμφισβητήσουν τόν δαρβινισμό, εἴτε βιολόγοι, εἴτε ἀρχαιολόγοι, εἴτε φυσικοί, ὁ «ἐπιστημονικός» μηχανισμός ἐνεργοποιεῖται καί τοὺς πολεμᾷ μέ νύχια καί μέ δόντια.

Ἄλλος ἓνας πίνακας μέ τό Beagle, τό καράβι τοῦ Γνωστικισμοῦ!

9. Θεωρίες Μέσης Ανατολής

Αυτό τό γνωστικό «πακέτο» αντίληψεων, μέ τό τελικό συμπέρασμα ότι ό άνθρωπος είναι ζώο καί όχι εικόνα Θεού, είναι απόλυτα σύμφωνο μέ τίς θεωρίες τών αρχαίων ειδωλολατρών, τής Μέσης Ανατολής. Είναι γνωστό ότι όλες οι αυτοκρατορίες πού εμφανίστηκαν στην περιοχή αυτή (Ακκάδιοι, Βαβυλώνιοι, Ασσύριοι, Πέρσες) αντιμετώπιζαν τούς λαούς πού κατακτούσαν σάν ζώα!

Οί άνθρωποι δέν ήταν πολίτες αυτών τών κρατών, ούτε καν υπήκοοι, αλλά δούλοι, δίποδα ζώα. Καί ό ήγέτης αυτών τών «ζώων» ήταν ό εκάστοτε βασιλιάς μέ τήν αυλή του, τούς συνεργάτες του. Όπως ακριβώς ό βοσκός είναι ό αρχηγός τών ζώων του, τού κοπαδιού του, καί όπως θέλει τά χειρίζεται, τά ταΐζει, τά σφάζει, έτσι ήταν καί ό κάθε Ασσύριος ή Βαβυλώνιος βασιλιάς.

Αυτή ή θλιβερή νοοτροπία έσπασε στην Μέση Ανατολή από τόν Μέγα Αλέξανδρο, μέ τίς κατακτήσεις του τόν 4ο αι. π.Χ. Ό Αλέξανδρος, ως Έλληνας, δέν είχε αυτήν τήν απάνθρωπη νοοτροπία καί αντιμετώπισε κάθε λαό καί κάθε άνθρωπο, πού κατακτούσε, ως πρόσωπα, ως ανθρώπους. Για πρώτη φορά, οι λαοί τής Μέσης Ανατολής είδαν έναν βασιλιά, πού θεωρούσε τούς ανθρώπους ως ... ανθρώπους καί όχι ως κτήνη!

Γι' αυτό καί τό κατακτητικό έργο τού Μεγάλου Αλεξάνδρου δέν μπορεί νά συγκριθεί μέ τίς κατακτήσεις όποιουδήποτε άλλου στρατηλάτη, χωρίς αυτό νά σημαίνει ότι ήθικοποιούμε καί εξαγιάζουμε τό μέσον, δηλαδή δέν δικαιολογούμε τόν πόλεμο καί τίς αιματοχυσίες.

Δυστυχώς για όλη τήν ανθρωπότητα, αυτή ή διεστραμμένη αντίληψη, ότι οι άνθρωποι είναι δίποδα ζώα καί ότι οι μόνοι άνθρωποι είναι αυτοί πού έξουσιάζουν αυτά τά ανθρωπόμορφα ζώα, πέρασε καί στους κακούς Έβραίους, δηλαδή τούς Γνωστικούς καί τούς ταλμουδιστές. Οί Γνωστικοί ισχυρίζονταν ότι τά μέλη τής ομάδας τους είναι ανώτεροι άνθρωποι, ότι μόνο αυτοί έχουν τήν

γνώση καί τήν δύναμη, ενώ όσοι ήταν έξω από τήν ομάδα τούς ήταν κατώτεροι, αγροίκοι, βέβηλοι.

Παρόμοιες νοοτροπίες έχει τό Ταλμούδ, τό όποιο αποδέχτηκαν ως θρησκεία τους οι περισσότεροι Έβραίοι, στην μετά Χριστόν εποχή. Μέ βάση τό Ταλμούδ, ή έβραϊκή φυλή είναι ανώτερη από τούς γκογίμ (goyim), δηλαδή τά έθνη πού δέν είναι Έβραίοι. Επιπλέον, σύμφωνα μέ κάποιους παράφρονες Ραββίνους, οι Έβραίοι δέν είναι μόνο ανώτεροι, αλλά είναι οι μοναδικοί άνθρωποι τού πλανήτη, ενώ τά υπόλοιπα έθνη είναι ανθρωπόμορφα ζώα¹⁹.

Ισχυρίζονται, συγκεκριμένα, ότι μόνο οι Έβραίοι έχουν μέσα τους τό θεϊκό Νεσαμάχ (Neshamah, נשמה), ενώ όλοι οι υπόλοιποι, οι γκογίμ, έχουν μέσα τους τό πονηρό Νέφες (Nefesh, נפש). Επίσης, μέ βάση τό καμπαλιστικό βιβλίο Ζόχαρ, τό ότι ό Θεός έπλασε τόν άνθρωπο σημαίνει ότι έπλασε τόν λαό τού Ισραήλ, επομένως οι υπόλοιποι άνθρωποι ούτε είναι πλάσματα τού Θεού ούτε κανονικοί άνθρωποι!

Αυτές οι επικίνδυνες καί βαθύτατα ρατσιστικές θεωρίες, όπως ήταν αναμενόμενο, πέρασαν μέσω Καμπαλάχ καί στις μασονικές στοές. Ακόμη καί σήμερα, οι μασόνοι πιστεύουν ότι από τήν στιγμή πού έγιναν μέλη κάποιας στοάς, αυτόματα έλαβαν τό πακέτο τής γνώσης, ότι είναι ανώτεροι άνθρωποι, από αυτούς πού είναι εκτός τεκτονισμού. Νιώθουν ότι είναι ή άρχουσα τάξη τής γής, ή elite τού κόσμου, ενώ οι υπόλοιποι άνθρωποι είναι κάτι σάν γίδια καί πρόβατα!

Ό μυθικός πρόγονος τού ανθρώπινου γένους,
ό Αυστραλοπίθηκος Afarensis.

10. Ἡ κρατοῦσα ἐπιστημονική ἀντίληψη

Ἀφοῦ ἐξετάσαμε τό πῶς μεταφυτεύτηκαν θεωρίες τοῦ ἀποκρυφισμοῦ στήν σύγχρονη ἐπιστήμη στήν Εὐρώπη, ἄς δοῦμε καί τί μᾶς διδάσκουν γιά τόν ἄνθρωπο καί τό σύμπαν. Γιά τίς ηλικίες ἀνθρώπου, γῆς καί διαστήματος, ἡ κρατοῦσα ἐπιστημονική ἀντίληψη δίνει τίς ἐξῆς χρονολογήσεις: ὁ ἄνθρωπος (τό γένος Homo) ἔχει ηλικία περίπου τριῶν ἑκατομμυρίων ἐτῶν, ἡ γῆ 4,5 δισεκατομμυρίων ἐτῶν καί τό γνωστό σύμπαν 13,8 δισεκατομμυρίων ἐτῶν²⁰.

Στήν ἐπιστημονική ὀρολογία τῆς Βιολογίας καί τῆς Προϊστορικής Ἀρχαιολογίας, ὁ ἄνθρωπος ὀνομάζεται Homo Sapiens ἢ ἄνθρωπος Κρομανιόν (Cro Magnon). Homo εἶναι λατινική λέξη καί σημαίνει ἄνθρωπος (πληθυντικός Homines) καί Sapiens (πληθυντικός Sapientes) σημαίνει σοφός, ἔμφρων, μυαλωμένος. Ὅποτε, ὅπου ἀναφέρεται ὁ Homo Sapiens σημαίνει ὅτι ἔχουμε νά κάνουμε μέ τόν σύγχρονο ἀνατομικά ἄνθρωπο καί κυρίως μέ τόν ἴδιο ἐγκέφαλο, πού ἔχουν οἱ ἄνθρωποι.

Μέ βάση τήν σύγχρονη σιωνιστική μυθολογία, πού μέ αὐταρχικό τρόπο ἔχει ἐπιβληθεῖ στά Πανεπιστήμια, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἐμφανίζεται κάπου στήν κεντρική Ἀφρική, λίγο πρὶν ἀπό τό 200.000 π.Χ., καί εἶναι προϊόν ἐξέλιξης ἀπό ἕνα ἄλλο παλαιότερο εἶδος, πού ὀνομάζεται Homo Heidelbergensis, πού ζοῦσε στήν Ἀφρική.

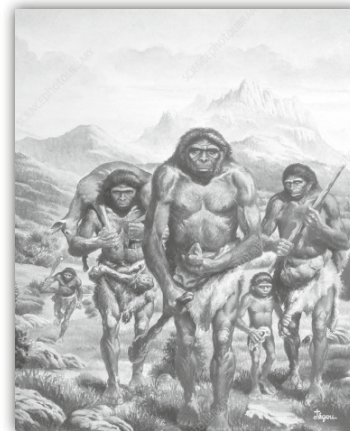
Οἱ ὑποτιθέμενοι πρόγονοι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κατά σειρά Ὁ Αὐστραλοπίθηκος (Australopithecus Afarensis), ὁ Ἄνθρωπος Τεχνίτης (Homo Habilis), ὁ Ὀρθιος Ἄνθρωπος (Homo Erectus), ὁ Ἄνθρωπος τῆς Χαϊδελβέργης (Homo Heidelbergensis) καί τέλος ὁ σύγχρονος Homo Sapiens. Ἡ μετατροπή τοῦ κάθε εἴδους στό ἐπόμενο (ὑποτίθεται ὅτι) ἔγινε μέ μεταλλάξεις στό DNA καί μέ τήν κατάλληλη προσαρμογή στό περιβάλλον.

11. Παλαιολιθική ἐποχή

Ἡ πρώτη περίοδος τῆς ὑποτιθέμενης παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου στήν γῆ ὀνομάζεται Παλαιολιθική ἐποχή καί χωρίζεται ἀπό τούς σύγχρονους ἐπιστήμονες σέ τρεῖς περιόδους, τήν Κατώτερη Παλαιολιθική ἐποχή (2,5 ἑκατ. χρόνια πρὶν – 80.000 χρόνια πρὶν), τήν Μέση Παλαιολιθική (80.000 – 33.000) καί τήν Ἀνώτερη Παλαιολιθική (33.000 π.Χ. – 10.000 π.Χ.). Θεωρεῖται ὅτι ὅλα αὐτά τά χρόνια οἱ ἄνθρωποι ζοῦσαν κατά κανόνα σέ σπηλιές, ἔφτιαχναν λίθινα, ξύλινα καί ὀστέινα ἐργαλεῖα καί ζοῦσαν ὡς κυνηγοί καί τροφосуλλέκτες. Δέν εἶχαν μόνιμη ἐγκατάσταση καί δέν παρήγαν τήν τροφή τους.

Γύρω στό 700.000 τοποθετεῖται ἡ ἀνακάλυψη τῆς χρήσης τῆς φωτιάς, δηλαδή ἀπό τότε ἔμαθαν οἱ «homines-ἄνθρωποι» νά ἀνάβουν φωτιά καί νά θερμαίνονται. Ὡστόσο, δέν μπόρεσαν νά ἀνακαλύψουν οὔτε τήν γεωργία οὔτε τήν κτηνοτροφία, μέ ἀποτέλεσμα νά γυρίζουν σάν τά κοπάδια τῶν ζώων γιά νά βρίσκουν ἔτοιμη τροφή. Ἐπίσης, σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς παλαιολιθικῆς περιόδου οἱ ἄνθρωποι δέν κατοίκησαν ποτέ σέ ἕνα μέρος μόνιμα, δέν ἔχτιζαν σπίτια, ἀλλά κατοικοῦσαν σέ σπηλιές.

Φανταστική ἀναπαράσταση οἰκογένειας ὄρθιων πιθήκων.

Πρὶν ἀπό 1.800.000 χρόνια ὁ Homo Erectus ἄρχισε νά ἐξαπλώνεται καί στίς ὑπόλοιπες ἠπείρους. Γύρω στό 600.000 π.Χ. ἐμφανίζεται ἕνα νέο εἶδος «πιθηκανθρώπου», ὁ Homo Heidelbergensis, ὁ ὁποῖος ἀρχικά ἐξελίχθηκε στόν Homo Neanderthal, (300.000 – 40.000) πού κυριάρχησε στήν Εὐρώπη.

Ζεῦγος πιθηκανθρώπων σέ σπήλαιο.

Τέλος, κάπου στην κεντρική Αφρική, γύρω στο 200.000 π.Χ., όπως προαναφέραμε, ο Homo Heidelbergensis εξελίχθηκε στον σύγχρονο άνθρωπο, που από το 120.000 και έπειτα άρχισε να εξαπλώνεται και αυτός στις άλλες ηπείρους. Στην Ευρώπη ο Homo Sapiens εμφανίστηκε το 45.000 π.Χ. και συνυπήρχε με τον Νεάντερταλ ως το 25.000.

Όλο αυτό το χαριτωμένο παραμύθι της Παλαιολιθικής εποχής τελειώνει γύρω στο 10.000 π.Χ., όταν στα «καλά καθούμενα» οι άνθρωποι που ζούσαν στην Μέση Ανατολή, στην λεγόμενη Εύφορη Ήμισέληνο, αποφάσισαν να ασχοληθούν με την γεωργία και την κτηνοτροφία.

Αποτέλεσμα αυτής της ξαφνικής αλλαγής ήταν να εγκαταλείψουν τα όρη και τα σπήλαια και το άτελειωτο κυνήγι, να εγκατασταθούν μόνιμα κοντά σε πηγές πόσιμου νερού (λίμνες, ποτάμια) και να δημιουργήσουν τα πρώτα αγροτο-κτηνοτροφικά χωριά, που εξελίχθηκαν σε πόλεις.

Αυτή η αλλαγή της στάσης ζωής, όπου ο άνθρωπος παύει να είναι τροφосυλλέκτης και γίνεται παραγωγός της τροφής του, με όλα τα επακόλουθα (γεωργία, κτηνοτροφία, μόνιμη εγκατάσταση, εξειδίκευση σε τέχνες) ονομάζεται Νεολιθική εποχή.

12. Η απάντηση της λογικής στον μύθο

Αφού περιγράψαμε *έν ολίγοις* τι διδάσκει ή επιστήμη για τον παλαιολιθικό «άνθρωπο», ώρα είναι να ασκήσουμε κριτική και να απευθύνουμε ερωτήματα για τον hominem sapienem, τον σοφό άνθρωπο. Αυτοί οι σοφοί άνθρωποι, για 200.000 χρόνια, δεν μπόρεσαν ή δεν σκέφτηκαν να φτιάξουν μία άχυροκαλύβα, να πιάνουν μία κατσίκα να την αρμέξουν, να φτιάξουν ένα κοτέτσι και να τρώνε αυγά από τις κόττες.

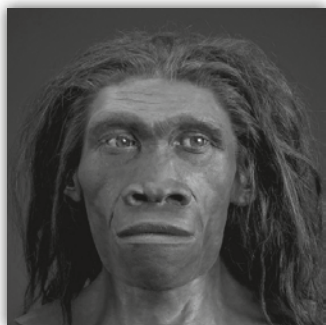
Και παρόλο που οι φυσικές συνθήκες στις όχθες του Νείλου ήταν πιο πρόσφορες από αυτές στην Μεσοποταμία, τελικά ή γεωργία δεν εμφανίστηκε στον Νείλο ή σε κάποιο άλλο ποτάμι της Αφρικής, αλλά στην Μέση Ανατολή και από εκεί εξαπλώθηκε στην Αφρική και στην Ευρώπη. Άς απευθύνουμε, λοιπόν, κάποια «γιατί» στους σύγχρονους υποκριτές και φαρισαίους, όπως έκανε κάποτε ο Κύριός μας με τα «ουαί», στους αρχαίους Φαρισαίους.

Γιατί οι «άνθρωποι» που ζούσαν κοντά στα ποτάμια και τις λίμνες της Αφρικής δεν ανέπτυξαν την γεωργία; Γιατί δεν εμφανίστηκε έστω ή κτηνοτροφία, ο νομαδικός ποιμενισμός, που είναι ακόμη πιο εύκολη από την γεωργία; Γιατί εμφανίζεται πρώτα ή γεωργία και μετά ή κτηνοτροφία;

Γιατί οι άνθρωποι ανακάλυψαν την χρήση της φωτιάς εδώ και 700.000 χρόνια, αλλά την καλλιέργεια της γης την πραγματοποίησαν μόλις το 10.000 π.Χ.; Γιατί καμία ανθρώπινη κοινότητα, όλα αυτά τα εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, δεν καλλιέργησε ούτε ένα χωράφι, αλλά αυτό έγινε ξαφνικά στις τελευταίες χιλιετίες;

Και αν τό επεκτείνουμε και στους δήθεν προγόνους του ανθρώπου, τότε έχουμε τό εξής δεδομένο: οι πρώτοι άνθρωποι, πριν από 2,5 εκατομμύρια χρόνια, άρχισαν να φτιάχνουν πέτρινα εργαλεία και να κυνηγούν ζώα, για να τραφούν, αλλά μόλις τό τελευταία 10.000 χρόνια κατάφεραν να γίνουν αγρότες και βοσκοί.

Πόσο άφρων πρέπει να είναι κανείς, για να πιστέψει σε αυτήν την άνοησία, σε αυτόν τον παραλογισμό; Και αν ισχύει αυτός ο επιστημονικός μύθος, τότε για ποιόν λόγο οι άνθρωποι ξαφνικά εγκατέλειψαν (τό 10.000 π.Χ.) αυτόν τον πρωτόγονο τρόπο ζωής, παράτησαν τα σπήλαια και άρχισαν να καλλιεργούν την γη; Γιατί έγινε η λεγόμενη Νεολιθική επανάσταση; Εφόσον ζούσαν μία χαρά στις σπηλιές για εκατομμύρια χρόνια, γιατί στά καλά καθούμενα αλλάζουν ζωή οι άνθρωποι και εμφανίζεται η γεωργία-κτηνοτροφία;

*Homo Erectus,
ο ὄρθιος πίθηκος!*

Η εικόνα, που παρουσιάζει η επιστήμη για το ανθρώπινο γένος, είναι ότι και οι άνθρωποι ζούσαν όπως τα ζώα, με σχεδόν μηδαμινή πολιτιστική εξέλιξη. Χωρίς μόνιμη κατοίκηση, χωρίς τεχνολογική πρόοδο, χωρίς παραγωγή της τροφής τους. Στασιμότητα εκατομμυρίων χρόνων, σαν μία ευθεία γραμμή, χωρίς διακυμάνσεις.

Και ξαφνικά, αυτό το πλάσμα που ήταν στάσιμο για τόσα χρόνια, τα τελευταία 10.000 χρόνια αποφάσισε να δημιουργήσει πολιτισμό, τεχνολογία, να ασχοληθεί με την καλλιέργεια της γης, μέχρι που τελικά κατάφερε να ταξιδέψει και στο διάστημα.

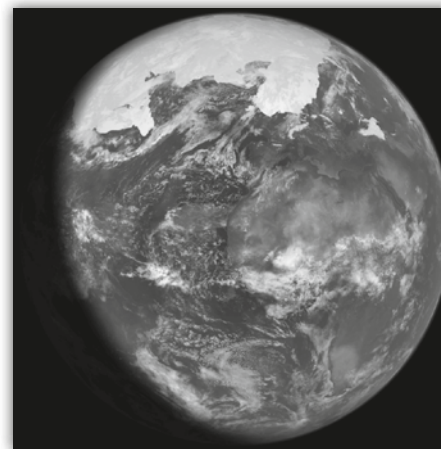
Και αναρωτιόμαστε εμείς, που δεν πιστεύουμε στον σύγχρονο σιωνιστικό μύθο της εξέλιξης: τί έπαθε και ζύπνησε πολιτιστικά ο άνθρωπος τα τελευταία χρόνια; Είναι δυνατόν για όλη αυτήν την τεράστια χρονική περίοδο ο άνθρωπος νους να ήταν παγωμένος και μετά να ζεστάθηκε τόσο πολύ, που να έφτασε ως το φεγγάρι; Τόσα χρόνια δεν υπήρξε ποτέ ένας άνθρωπος πιο ευφυής, πιο χαρισματικός από τους άλλους, να κάνει ένα βήμα προόδου; Για 2.500.000 χρόνια βαδίζαμε με την ταχύτητα της χελώνας και ξαφνικά αποκτήσαμε ταχύτητα λαγού και απογειωθήκαμε;

Άπέναντι σε όλα αυτά τα γιατί, σε αυτά τα ερωτήματα, οι αρμόδιοι επιστήμονες, βιολόγοι, παλαιοντολόγοι, αρχαιολόγοι δεν μπορούν να δώσουν απαντήσεις και η καταφεύγουν στην σιωπή ή επιστρατεύουν ψέματα και δικαιολογίες, για να δικαιολογήσουν τα άδικαιολόγητα. Και η συνήθης δικαιολογία είναι ότι για όλα φταίει ο καιρός!

13. Η εποχή των παγετώνων

Οι επιστήμονες ισχυρίζονται ότι η Νεολιθική επανάσταση ήταν αποτέλεσμα της λήξης της εποχής των παγετώνων, που συνέβη λίγο μετά το 11.000 π.Χ. Θεωρούν ότι μέχρι τότε δεν ήταν πρόσφορες οι κλιματολογικές συνθήκες. Πράγματι, το παρελθόν

*Πώς φαινόταν η Γη
τήν εποχή των παγετώνων.*

της γης περιλαμβάνει και παγετώδεις περιόδους (glacial periods), κατά τις οποίες ένα μέρος της γης είχε καλυφθεί από πάγους. Έκεί, ασφαλώς, δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί η γεωργία.

Η κάλυψη, ωστόσο, της γης από πάγους δεν ήταν παγκόσμια. Η ευρύτερη ζώνη γύρω από τον ισημερινό της γης (όπως η σημερινή Αίγυπτος και η Μεσοποταμία) δεν πάγωσε, αλλά ούτε και οι περίοδοι των παγετώνων ήταν

συνεχόμενες, καθώς υπήρχαν θερμές παύσεις (μεσοπαγετώδεις, interglacial), που κρατούσαν τουλάχιστον 10.000 χρόνια.

Για παράδειγμα, μεταξύ 130.000 και 115.000 χρόνια πριν από σήμερα, στη γη είχαμε την Eemian μεσοπαγετώδη περίοδο, κατά την οποία άνετα θα μπορούσαν οι άνθρωποι (αν υπήρχαν στην γη), να ασχοληθούν με την γεωργία και να δημιουργηθεί ο Νεολιθικός πολιτισμός. Αυτήν την εποχή ζούσε στην γη και ο Νεάντερταλ, ο οποίος τελικά φαίνεται ότι ήταν πίθηκος και όχι homo (άνθρωπος), γι' αυτό δεν μπόρεσε να δημιουργήσει πολιτισμό.

14. Μέθοδοι χρονολόγησης

Ας εξετάσουμε, στην συνέχεια, τό πώς χρονολογούνται τά διάφορα ύλικά κατάλοιπα τής Παλαιολιθικής εποχής καί άν ισχύουν οί χρονολογήσεις. Σέ κάθε αρχαιολογική ανασκαφή, τό σημαντικότερο μέσο χρονολόγησης είναι ή στρωματογραφία. Θεωρούμε ότι κάθε αντικείμενο, πού έχει θαφτεί σέ κάποιο στρώμα τής γής (στό χῶμα), ὅσο πίο κοντά βρίσκεται στην ἐπιφάνεια τής γής, τόσο πίο νέο είναι. Ὅσο βαθύτερα είναι θαμμένο, τόσο πίο παλαιό είναι.

Ὅστόσο, αὐτός ὁ κανόνας ἔχει καί ἐξαιρέσεις. Γιά νά ισχύει ή στρωματογραφία, πρέπει νά είναι ἀδιατάρακτη, δηλαδή τό κάθε στρώμα γής νά μήν ἔχει «τρυπηθεῖ», νά ἔχει μείνει ἀκέραιο. Ἄν είναι διαταραγμένο, τότε δημιουργοῦνται προβλήματα.

Ἄς δοῦμε ἓνα παράδειγμα. Σέ διάφορα σπήλαια βρίσκονται ἀνθρώπινα ὀστά. Στό ἴδιο σπήλαιο μπορεῖ νά βρεθοῦν λίθινα ἐργαλεῖα, ἴχνη ἀπό φωτιά καί ὀστά ζώων. Τό πρῶτο πού πρέπει νά ἐξετάσουμε είναι ἄν ὅλα αὐτά ἀνήκουν στό ἴδιο στρώμα, διότι τό ἴδιο σπήλαιο μπορεῖ νά κατοικήθηκε σέ διαφορετικές ἐποχές. Τό ὅτι βρέθηκαν στόν ἴδιο χῶρο δέν σημαίνει ότι ἀνήκουν στην ἴδια χρονική περίοδο.

Τό ἐπόμενο πρόβλημα, πού ἀντιμετωπίζει ὁ ἐπιστήμονας είναι τό πώς θά ἐρμηνεύσει τά εὐρήματα τής ανασκαφής, τί συμπεράσματα θά ἐξαγάγει. Γιά παράδειγμα, τό ὅτι βρίσκονται ὀστά ἀνθρώπων ἢ πιθήκων μαζί μέ πέτρινα ἐργαλεῖα, δέν σημαίνει κατ' ἀνάγκη ὅτι τά ἐργαλεῖα ἀνήκουν σέ αὐτόν τόν ἄνθρωπο ἢ τά χρησιμοποιοῦσε αὐτός ὁ πιθήκος.

Ἐκτός ἀπό τίς ἀρχαιολογικές μεθόδους ἔχουμε ἀπό τό 1949 καί τίς φυσικές μεθόδους, πού γίνονται ἀπό ἐπιστήμονες φυσικούς σέ εἰδικά ἐργαστήρια. Ὁ κλάδος αὐτός τής φυσικής ὀνομάζεται ἀρχαιομετρία²¹. Οἱ διάφορες ἀρχαιομετρικές μέθοδοι μετροῦν τόν ρυθμό πρόσληψης ἢ ἀποβολῆς σωματιδίων, ἀπό τά διάφορα ὑλικά.

Ὅσον ἀφορᾷ τούς ἄνθρώπους, ἔχει παρατηρηθεῖ ότι ἀπό τήν στιγμή πού πεθαίνει ὁ ἄνθρωπος, τά ὀστά του ἀποβάλλουν ἄνθρακα καί ἄζωτο, ἐνῶ προσλαμβάνουν οὐράνιο καί φθόριο, ἀνάλογα μέ τό περιβάλλον πού θάβονται. Ὁ ρυθμός αὐξησης ἢ ἐλάττωσης αὐτῶν τῶν στοιχείων βοηθᾷ τόν φυσικό νά μετρήσει τόν παρελθόντα χρόνο.

Τό βασικό μειονέκτημα τής ἀρχαιομετρίας είναι ὅτι στηρίζεται σέ ἓνα ἀξίωμα, πού δέν ισχύει! Δηλαδή μετράμε τήν ἡλικία τῶν ὑλικῶν μέ τό δεδομένο ὅτι ὁ ρυθμός, ἢ ταχύτητα πρόσληψης ἢ ἀποβολῆς σωματιδίων, πού ισχύει σήμερα στην ἐπιφάνεια τής γής ἴσχυε καί στό παρελθόν, ὅποτε μέ ἐξισώσεις καταλήγουμε σέ κάποιο ἀριθμητικό ἀποτέλεσμα.

Ὅστόσο, τά πράγματα δέν είναι τόσο ἀπλά. Γνωρίζουμε ότι ή γῆ βομβαρδίζεται ἀδιάκοπα ἀπό τήν κοσμική ἀκτινοβολία τοῦ σύμπαντος, ἀπό ἀκτίνες γάμμα, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τίς μεθόδους ἀρχαιομετρίας. Ποῖός μπορεῖ, ὁμως, νά γνωρίζει πόση ἀκτινοβολία δεχόταν ή γῆ στό παρελθόν ἢ τίς διακυμάνσεις τής ἔντασης τής ἀκτινοβολίας;

Ἄς δοῦμε ἓνα παράδειγμα. Ἡ πίο γνωστή μέθοδος είναι αὐτή τοῦ ραδιενεργοῦ ἄνθρακα (C-14), πού ἀνακαλύφθηκε τό 1949 ἀπό τόν Ἀμερικανό χημικό Willard Libby καί ἄρχισε νά ἐφαρμόζεται ἐπίσημα ἀπό τό 1955. Ὁ ἄνθρακας (ὡς διοξειδίο, CO₂) περνάει στούς ὀργανισμούς (μέσω ἀναπνοῆς, τροφῆς ἢ φωτοσύνθεσης στά φυτά) μέχρι νά πεθάνουν καί τότε ἀρχίζει νά μειώνεται, δηλαδή οἱ νεκροί ὀργανισμοί ἀρχίζουν νά χάνουν τόν ἄνθρακα, πού ἀποκτοῦσαν ὅσο ζοῦσαν.

Εἰδικότερα, μέ τόν θάνατο τοῦ κάθε ὀργανισμοῦ ἢ ραδιενεργός συγκέντρωση τῶν ἀτόμων C-14 ἀρχίζει νά διασπᾶται μέ σταθερό χρόνο διάσπασης. Μετά ἀπό χιλιάδες χρόνια τό ποσό τοῦ C-14 θά ἔχει μειωθεῖ στην μισή ποσότητα καί αὐτό οἱ φυσικοί τό ὀνομάζουν χρόνο ἡμιζωῆς καί μετά ἀπό πολλά χρόνια θά ἔχει ἐξαφανιστεῖ ἐντελῶς ἀπό τόν ὀργανισμό.

Ὁ χρόνος ἡμιζωῆς τοῦ C-14 ἔχει ὑπολογιστεῖ σέ 5730 χρόνια, ἐνῶ παλαιότερα εἶχε ὑπολογιστεῖ σέ 5568 χρόνια. Ἡ παραμένουσα συγκέντρωση τοῦ C-14 συγκρίνεται μέ τήν ἀρχική συγκέντρωση τοῦ ζῶντος ὀργανισμοῦ, ὥστε νά καθοριστεῖ ὁ χρόνος πού πέρασε

από τόν θάνατο. Μέ τόν C-14 μπορούμε νά χρονολογήσουμε αντικείμενα μέχρι 35.000 χρόνια πρίν από σήμερα.

Βέβαια, γιά νά είναι σωστή ή μέτρηση, χρειάζεται νά ισχύει μία έκτεταμένη βάση δεδομένων, όπως τό ότι ή συγκέντρωση τοῦ C-14 στήν ατμόσφαιρα σέ οποιοδήποτε μέρος πρέπει νά είναι σταθερή, διά μέσου τῶν αιώων, ή τό ότι τήν στιγμή τοῦ θανάτου ενός οργανισμού, τό δείγμα θά ἔχει μία ειδική ἐνεργότητα C-14 ἴση μέ αὐτήν τῆς ατμόσφαιρας.

Ἄν κάποιο ἀπό τά παραπάνω δεδομένα δέν ἰσχύει, τότε ή ἀναγωγή στό παρελθόν εἶναι λανθασμένη καί τό ἀποτέλεσμα τῆς μέτρησης τοῦ ἐργαστηρίου μπορεῖ νά εἶναι ἐντελῶς λάθος, δηλαδή νά «πέφτουμε ἔξω» χιλιάδες χρόνια.

Παρόμοια προβλήματα ἔχουν καί οἱ ὑπόλοιπες μέθοδοι, ὅπως ή θερμοφωταύγεια, ὁ ἀρχαιομαγνητισμός, οἱ χρονολογήσεις μέ οὐράνιο, ἄζωτο καί φθόριο, ή ρακεμοποίηση ἀμινοξέων κ.λπ. Δέν ὑπάρχει ἀλάνθαστη, τέλεια μέθοδος ἀρχαιομετρίας καί τά ἐργαστήρια ἀρχαιομετρίας δέν εἶναι... μαντεῖα, σάν τά μαντεῖα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅπου πήγαιναν οἱ ἄνθρωποι καί ζητοῦσαν θεϊκοῦς χρησμούς.

Ἀλλά δυστυχῶς, οἱ Σιωνιστές ἀπαιτοῦν νά ἀντιμετωπίζουμε σάν μάντιες, σάν ἀνθρώπους μέ θεϊκές δυνάμεις τοῦ φυσικοῦ, καί τά ἀποτελέσματα τῶν ἐργαστηρίων νά θεωροῦνται ἰσχυρότερα καί ἀπό θεϊκές ἀποκαλύψεις! Καί ὅλα αὐτά, χωρίς νά ἔχουμε τήν δυνατότητα νά ἐλέγχουμε τήν ἀξιοπιστία τοῦ ἀποτελέσματος, ἀφοῦ

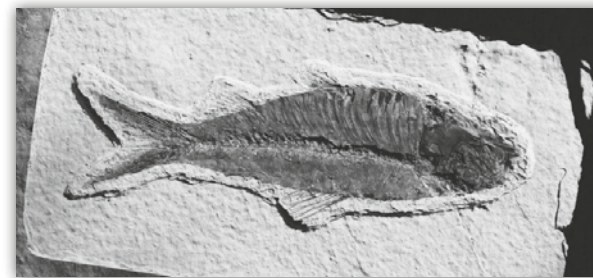
*Ἀναπαράσταση κάθετης τομῆς
στρωματογραφίας.*

ἐλάχιστοι ἄνθρωποι παγκοσμίως ἔχουν γνώσεις ἀρχαιομετρίας, πού εἶναι ἕνας πολύ ἐξειδικευμένος κλάδος τῆς φυσικῆς.

Ὅταν ἄρχισε νά ἐφαρμόζεται ή ἀρχαιομετρία, οἱ δυνάμεις τοῦ Σιωνισμοῦ ἦταν κυρίαρχες σέ Εὐρώπη καί Ἀμερική. Εἶχαν ἐπιβάλει τοῦς γνωστικούς μύθους τοῦ δαρβινισμοῦ παντοῦ, ἐντός καί ἐκτός πανεπιστημίων, ὅποτε οἱ μετρήσεις τῶν φυσικῶν θά ἔπρεπε ὑποχρεωτικά νά συμβαδίζουν μέ τίς ἑκατομμύρια ἐποχές καί τίς τερατώδεις χρονολογήσεις.

Ποῖος φυσικός ἐπιστήμονας θά τολμοῦσε νά βγάλει ἀποτελέσματα ἀντίθετα στά δαρβινικά δεδομένα; Ὅποιος καί νά τό ἔκανε, θά ἔθετε τήν ἐπαγγελματική του σταδιοδρομία σέ κίνδυνο, καθώς θά ἔπρεπε νά κοντράρει μέ τό ἀδίστακτο σιωνιστικό σύστημα. Καί τί βλέπουμε ἀπό τότε;

Ὅτι, ὡς διά μαγείας, τά ἐργαστήρια ἀρχαιομετρίας βγάζουν ἀποτελέσματα, πού ἐπιβεβαιώνουν τήν δαρβινική θεωρία! Καί νά τολμήσει κάποιος φυσικός νά ἀνακοινώσει ἀποτέλεσμα, πού νά ἀνατρέπει τόν δαρβινισμό, τό σύστημα θά φροντίσει νά ἀμφισβητηθεῖ ή μέτρηση καί νά ξεχαστεῖ σύντομα ὁ «αἰρετικός» ἐπιστήμονας, πού τόλμησε νά κλονίσει τό δόγμα τοῦ δαρβινισμοῦ.

Ἀπολίθωμα (fossil) ψαριοῦ.

15. Αρχαιολογία τῶν κυττάρων

Εκτός από τήν ἀρχαιομετρία, στήν σύγχρονη ἐπιστήμη ἐπιστρατεύτηκε καί ἡ μοριακή βιολογία, προκειμένου νά «ἀποδειχθεῖ» ἡ καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τοὺς πιθήκους. Μέ τήν ἀνακάλυψη τοῦ DNA καί τίς μελέτες πού γίνονται στά χρωμοσώματα τῶν ἀνθρώπων, ξεκίνησε καί ἡ προσπάθεια τῆς γενετικῆς διερεύνησης τῆς καταγωγῆς τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου.

Οἱ ἐρευνες ἐπικεντρώθηκαν στό DNA τοῦ χρωμοσώματος Y (πού ἔχουν οἱ ἄνδρες) καί τοῦ μιτοχονδριακοῦ DNA (πού ἔχουν οἱ γυναῖκες). Τό ἐμπόδιο, ἀσφαλῶς, στό νά βρεθεῖ ἡ ἀλήθεια ἦταν τό ὅτι τά ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν θά ἔπρεπε νά «ίκανοποιοῦν» τήν ἐπιστημονική δικτατορία, πού ἔχουν ἐπιβάλλει οἱ Σιωνιστές.

Αὐτό πού ἐξετάζεται κυρίως εἶναι τό μοριακό ρολοί, δηλαδή ὁ ρυθμός μετάλλαξης τῶν ἀλληλουχιῶν τοῦ DNA, μέ βάση τόν ὁποῖο ὑπολογίζεται ἡ ἡλικία κάθε ἀνθρώπινου σκελετοῦ (ἡ ὄστοῦ, ἀφοῦ σπάνια βρίσκονται ἀκέραιοι σκελετοί).

Ὡστόσο, ἐφόσον κάνουμε ἀναγωγή στό παρελθόν, πάλι ἰσχύει τό πρόβλημα τῶν δεδομένων στό παρελθόν. Ὅ,τι ἰσχύει σήμερα στήν γῆ, ἴσχυε μέ τόν ἴδιο τρόπο στό βάθος τοῦ χρόνου; Ἐπομένως, οἱ γενετικές μεταβολές πού συμβαίνουν σήμερα συνέβαιναν μέ τόν ἴδιο ρυθμό καί στό παρελθόν;

Ἄν ἡ ταχύτητα τῶν μεταλλάξεων ἦταν διαφορετική κατά διαστήματα, τότε πάλι ἔχουμε μετρήσει τόν χρόνο μέ λανθασμένο τρόπο. Καί τά 200.000 χρόνια, πού ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἡ ἡλικία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου πάνω στήν γῆ, νά εἶναι μερικές χιλιάδες χρόνια²².

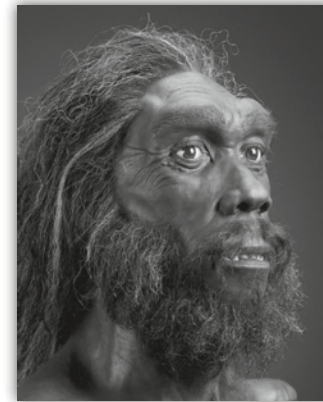
Ἡ κλίμακα τοῦ DNA.

16. Ἡ ἀληθινή καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου

Οἱ διάφοροι ὑποτιθέμενοι πρόγονοι τοῦ ἀνθρώπου, ἀπό τόν Αὐστραλοπίθηκο μέχρι τόν *Hominem Heidelbergensim*, ἦταν πίθηκοι, ὄχι ἄνθρωποι. Ὅρθιοι πίθηκοι, καθήμενοι πίθηκοι, πίθηκοι μέ καμπούρα, πίθηκοι ἐπιδέξιοι, καί τί δέν ἐπινόησαν οἱ Σιωνιστές, γιά νά μᾶς πείσουν ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐξελίχθηκε ἀπό τόν πίθηκο καί δέν πλάστηκε ἀπό τόν Θεό!

Μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἐπιστημονικές ἀπάτες εἶναι ὁ ἰσχυρισμός ὅτι οἱ μεταλλάξεις στό DNA προκάλεσαν τήν μετατροπή τῶν πιθήκων σέ ἄνθρωπους. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι συμβαίνουν μεταλλάξεις στήν φύση, ἀλλά εἶναι ψέμα ὅτι δημιουργοῦν νέα ἢ καί ἀνώτερα πλάσματα.

Homo Heidelbergensis, ὁ πῶς πρόσφατος πρόγονός μας!

Ἄν πάρουμε ἕναν χιμπαντζή, τόν κλείσουμε σέ ἕνα θάλαμο καί τόν... ταράξουμε στήν ἀκτινοβολία, ὥστε νά τοῦ προκαλέσουμε μετάλλαξη, τό πῶς πιθανό εἶναι ὅτι θά βγάλουμε ἕναν χιμπαντζή (ἄν βγεῖ ζωντανός!) μέ ἄλλο τρίχωμα, μέ μεγαλύτερα δόντια, μέ μικρότερα αὐτιά. Ἀλλά, ὅπως καί νά εἶναι, πάλι χιμπαντζής θά εἶναι, οὔτε γορίλλας οὔτε οὐρακοτάνγκος!

Ἡ μετάλλαξη δέν θά μεταμορφώσει τόν πίθηκο σέ ἄλλο ζῶο, πόσο μάλλον σέ ἄνθρωπο. Τό ἴδιο βλέπουμε στήν περίπτωση πού μία ἔγκυος γυναίκα χρειάζεται νά βγάλει ἀκτινογραφία στήν κοιλιά. Οἱ ἀκτίνες X μπορεῖ νά προκαλέσουν μετάλλαξη στό ἔμβρυο, ἀλλά τό ἀποτέλεσμα τῆς μετάλλαξης θά εἶναι μάλλον καταστροφικό (τερατογένεση, καρκίνος κ.λπ.).

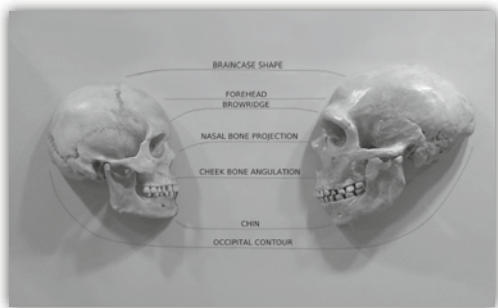
Ἄν οἱ μεταλλάξεις ἦταν εὐεργετικές, θά βομβαρδίζαμε μέ ἀκτινοβολία τὰ ζῶα καί τούς ἀνθρώπους, γιά νά προκύψουν νέα καλύτερα εἶδη. Ἀλλά κάτι τέτοιο δέν γίνεται. Ὅσο καί ἂν συγγενεῦει τό DNA τοῦ ἀνθρώπου μέ τό DNA τοῦ πιθήκου, δέν μπορεῖ νά ἀλλάξει τό σῶμα ἐνός πιθήκου καί νά γίνει ἀνθρώπινο.

Ὅποτε, ὅλα τὰ κρανία, πού μᾶς παρουσιάζουν τὰ μουσεῖα Φυσικῆς Ἱστορίας ἀνά τόν κόσμο, πού ὑποτίθεται ὅτι δείχνουν τήν ἐξέλιξη τῶν σκελετῶν τῶν «πιθηκανθρώπων» σέ ἄνθρωπο, εἶναι κρανία πιθήκων, πού μᾶλλον ἐξέλιπαν στό πέρασμα τοῦ χρόνου, ὅπως καί οἱ δεινόσαυροι, πού δέν ἐπιβίωσαν μέχρι σήμερα.

Ἀνάμεσα στόν πίθηκο καί τόν ἄνθρωπο ὑπάρχει *χάσμα μέγα*, μία ἀγεφύρωτη διαφορά, πού ἔθεσε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὑπάρχει ὄριο, ὃ *οὐ παρελεύσεται* (Ψαλμός 103, 9), δέν θά τό ξεπεράσει ποτέ ὁ πίθηκος, ὥστε νά ἐξελιχθεῖ σέ ἄνθρωπο. Καί, ἀσφαλῶς, ὁ πίθηκος δέν ἔχει ἀθάνατη ψυχή μέσα του, ὅπως συμβαίνει σέ κάθε ἄνθρωπο.

Τά ζῶα, πέρα ἀπό τίς βιολογικές διαφορές πού ἔχουν μέ τούς ἀνθρώπους, ἔχουν καί τό ἐξῆς βασικό, ἔχουν συγκεκριμένα ὄρια στήν σκέψη τους, στόν ἐγκέφαλό τους, πέρα ἀπό τὰ ὁποῖα δέν μποροῦν νά προοδεύσουν, γιατί ἔτσι ὄρισε ὁ Θεός. Ἐδῶ καί χιλιάδες χρόνια οἱ ἄνθρωποι συναναστρέφονται μέ ζῶα, ἄλογα, βόδια, σκύλους, γάτες, ἀλλά τό μυαλό αὐτῶν τῶν ζῶων δέν ἐπηρεάστηκε ἀπό τήν σχέση μέ τόν ἄνθρωπο, ὥστε νά ἀρχίσουν νά σκέπτονται ἀνθρώπινα.

Τά ζῶα θά παραμείνουν ζῶα, ὅσες μεταλλάξεις καί ἂν συμβοῦν. Θά ἐνεργοῦν πάντα, μέσα στά συγκεκριμένα ὄρια, πού τούς ἔβαλε ὁ Θεός. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι τό ἴδιο. Ἐχει ἄλλον ἐγκέφαλο καί ἄλλες δυνατότητες προόδου, ἔχει λογική. Αὐτή εἶναι ἡ τερά-

Σύγκριση ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπινο κρανίο (ἀριστερά) καί κρανίο πιθήκου Νεάντερταλ (δεξιά).

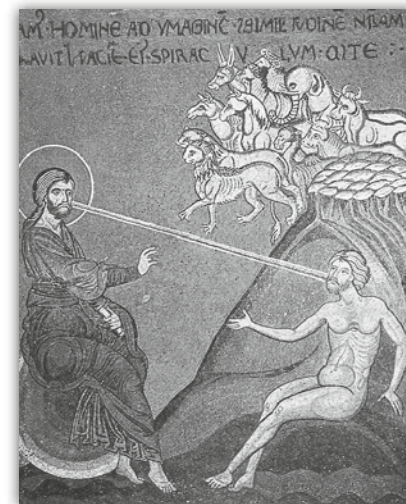
στια διαφορά ἀνάμεσα στόν νοῦ τῶν ἀνθρώπων καί τόν νοῦ τῶν ζῶων. Ἡ λογική τῶν ἀνθρώπων ἔχει τεράστιες δυνατότητες ἐξέλιξης, ἐνῶ ἡ σκέψη τῶν ζῶων ἔχει στενοῦς περιορισμούς.

Γι' αὐτό ὁ ἄνθρωπος ξεκίνησε ἀπό ἀπλός γεωργός καί βοσκός καί ἔφτασε μέσα σέ λίγες χιλιάδες χρόνια νά ταξιδεύει στό διάστημα. Μέσα σέ λίγες χιλιάδες χρόνια ὁ ἄνθρωπος ἔκανε ἀπίστευτα βήματα προόδου, ἀπό τόν πολιτισμό τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς ἔφτασε στήν σημερινή ἠλεκτρονική ἐποχή. Ἐπομένως, τὰ χιλιάδες καί ἑκατομμύρια χρόνια στασιμότητας εἶναι ἓνα ψέμα, ἓνα παραμῦθι τῶν Εὐρωπαίων καί τῶν Ἑβραίων ἀποκρυφιστῶν, πού πίστευαν ἢ καί πιστεύουν στήν ἀπορροή, στήν μετενσάρκωση καί στό ἔμψυχο σύμπαν.

Ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι οὔτε 200.000 χρόνια οὔτε 2.000.000, εἶναι λίγες χιλιάδες χρόνια²³. Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἦταν γεωργοί καί κτηνοτρόφοι, δηλαδή ἡ παρουσία τοῦ ἀνθρώπου στήν γῆ ταυτίζεται μέ τήν Νεολιθική ἐποχή. Κατά τήν λεγόμενη Παλαιολιθική ἐποχή δέν ὑπῆρχαν ἄνθρωποι στήν γῆ, παρά μόνο μαϊμούδες καί ἄλλα ζῶα, γι' αὐτό καί δέν ὑπάρχει πολιτισμός.

Ὁ ἄνθρωπος, ἀνεξαρτήτως φύλου, φυλῆς, γλώσσας, θρησκείας, πλούτου, εἶναι δημιούργημα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε ἀπόγονοι τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὕας, ὁπότε ὅλοι εἴμαστε ἀδέλφια, ὡς πρός τόν κοινό μας πρόγονο. Καί ἐνῶ ὅλοι πλαστήκαμε *κατ' εἰκόνα Θεοῦ* καί *καθ' ὁμοίωσιν*, ὑπάρχουν ἀρκετοί ἄνθρωποι δυστυχῶς, πού ζοῦν καί ἐνεργοῦν *καθ' ὁμοίωσιν Διαβόλου*. Μή γένοιτο!

Ὁ Χριστός δημιουργεῖ τόν πρῶτο ἄνθρωπο, μωσαϊκό ἀπό τόν καθεδρικό ναό στό Monreale τῆς Σικελίας.

Σημειώσεις

1. Για την σχέση της ευρωπαϊκής επιστήμης με τον Γνωστικισμό έχουμε κάνει έκτενη αναφορά στο βιβλίο μας *Από την Συναγωγή στην Μασονία*, σελ. 62-67.
2. Κατάλογο με τους πίο γνωστούς Ευρωπαίους λογίους, που ταυτόχρονα ασχολήθηκαν με τον αποκρυφισμό, μπορεί να βρει κανείς στο τέλος του βιβλίου μας *Γίνε θεός χωρίς τον Θεό*.
3. Το ροδοσταυρικό κίνημα στην Ευρώπη του 17ου αιώνα αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας της Αγγλίδας ιστορικού Frances Yates, *The Rosicrucian Enlightenment*, 1972, που έχει μεταφραστεί στα ελληνικά με τίτλο *Ροδοσταυρικός Διαφωτισμός*, Έκδόσεις Κουκκίδα, 2010.
4. Εικόνες από τα έργα του Φλάντ βλέπε στην ιστοσελίδα <https://doorofperception.com/2018/10/robert-fludd/>.
5. Βλέπε Yates 1972, σελ. 267
6. Για την εμφάνιση της μασονίας στην Αγγλία βλέπε Webster 1924, κεφ. 6, The Grand Lodge Era και Yates 1972, κεφ.15, Rosicrucianism and Freemasonry
7. Άφθονο υλικό για την προέλευση, την εμφάνιση και την διάδοση της εβραϊκής Καμπαλάχ (ή Καμπάλα), υπάρχει στα έργα του Έβραίου ιστορικού Gershom Sholem.
8. Βλέπε Vladimir Moss, *The origins of Freemasonry*, https://www.academia.edu/38399043/THE_ORIGINS_OF_FREEMASONRY.docx
9. Για τις ιδέες των (προσωκρατικών) Έλλήνων φιλοσόφων βλέπε *Ιστορία του Έλληνικού Έθνους Έκδοτικής Αθηνών*, Τόμος Β', σελ. 422-437.
10. Βλέπε *Από την Συναγωγή στην Μασονία*, σελ. 78-80 και Webster 1924, σελ. 91, κεφ. German Templarism and French Illuminism.
11. Οι θεωρίες του Μονμπόντο και του Έρασμου Δαρβίνου περιλαμβάνονται στο εξαιρετικό άρθρο του Terry Melanson, στην ιστοσελίδα <https://www.conspiracyarchive.com/2014/08/01/contingent-divinity-the-golden-calf-of-the-universe/>.
12. Το κείμενο του Έρασμου είναι τό εξής: «...in the great length of time, since the earth began to exist, perhaps millions of ages before the commencement of the history of mankind, would it be too bold to imagine, that all the warm-blooded animals have arisen from one living filament, which the GREAT FIRST CAUSE endued with animality, with the power of acquiring new parts attended with new propensities, directed by irritations, sensations, volitions, and associations, and thus possessing the faculty of continuing to improve by its own inherent activity, and of delivering down those improvements by generation of its posterity, world without end?».
13. Στόν Μεσαίωνα έγινε τό λάθος νά ταυτιστεί ό χρόνος δημιουργίας της γής (anno mundi) μέ τόν χρόνο δημιουργίας του ανθρώπου. Η Αγία Γραφή, στό βιβλίο της Γενέσεως, μās δίνει αναλυτικά στοιχεία για νά χρονολογήσουμε την δημιουργία του ανθρώπου, ή όποια σωστά υπολογίστηκε στό 5508 π.Χ. από την Όρθόδοξη Έκκλησία μας, αλλά δέν μās αναφέρει πότε δημιουργήθηκε τό σύμπαν. Στήν Βρετανία, που επικεντρωθήκαμε στό παρόν βιβλίο, τό 1650 ό Ίρλαντός αρχιεπίσκοπος James Ussher, σύγχρονος σχεδόν του Robert Fludd, είχε υπολογίσει λανθασμένα ότι ό Θεός δημιούργησε τόν κόσμο τό έτος 4004 π.Χ.
14. Γράφει στην εισαγωγή του ποιήματος ό Έρασμος: «In the Eleusinian mysteries the philosophy of the works of Nature, with the origin and progress of society, are believed to have been taught by allegorical scenery explained by the Hierophant to the uninitiated, which gave rise to the machinery of the following poem».
15. Στα τέλη του 19ου αιώνα (1887) είχε μεταβεί στό Μόναχο της Γερμανίας, για νά σπουδάσει ιατρική, ό σπουδαίος Κεφαλλονίτης Μαρίνος Γερουλάνος. Στα απομνημονεύματά του γράφει

- χαρακτηριστικά: «Τό υπό τῶν μαθημάτων (Ζωολογίας καί Συγκριτικῆς Ἀνατομίας) τούτου προκαλούμενον ἐξαιρέτων ἐνδιαφέρον ἐβασίζετο εἰς τάς κρατοῦσας τότε ἀντιλήψεις τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως τῶν ὄντων κατὰ Darwin καί τῶν ἐμφανιζομένων ἤδη ἀντιθέτων ἀντιλήψεων καί θεωριῶν. Οὐδέποτε ἀντελήφθη τήν τοιαύτην θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως, κατὰ τήν ὁποίαν τά σήμερον ζῶντα ὄντα ἔχουν προκύψει τό ἐν ἐκ τοῦ ἄλλου, οὔτε ὅτι ὁ ἄνθρωπος προέκυψεν ἀπό τόν σημερινόν πίθηκον». Ἀναμνήσεις (1867-1957), Σελίδες ἀπό τήν ἱστορία τῆς νεώτερης ἱατρικῆς στήν Ἑλλάδα, Γ΄ Ἔκδοση, Ἐκδόσεις Καστανιώτη, Ἀθήνα 1995, σελ. 45-46.
16. Γιά τό πῶς χρησιμοποίησαν οἱ Σιωνιστές τόν δαρβινισμό ἔχουμε κάνει ἀναφορά στά ἔργα μας *Ἡ Σιῶν κατὰ τοῦ Σιωνισμοῦ*, σελ. 46-47 καί *Ἀπό τήν Συναγωγή στήν Μασονία*, σελ. 89-91.
 17. Κάποιοι Ἕλληνας κομμουνιστής εἶχε ἐπιχειρήσει νά κλονίσει τήν πίστη τοῦ νεαροῦ τότε Ἀρσένιου (τοῦ μετέπειτα Γέροντος καί Ὁσίου Παΐσιου), μιλώντας του γιά τήν καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν πίθηκο. Βλέπε Α. Ρακοβαλῆς, *Ὁ πατήρ Παῖσιος μοῦ εἶπε*, Θεσσαλονίκη 2007, σελ. 143 καί Ἰσαάκ Ἱερομονάχου, *Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου*, Ἅγιον Ὄρος 2004, σελ. 50. Ἐπίσης, ἀπόψεις τοῦ Ὁσίου γιά τόν δαρβινισμό ὑπάρχουν στό βιβλίο τοῦ Ν. Ζουρντζόγλου *Μαρτυρίες προσκνητῶν, Γέροντας Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης 1924-1994*, Ἐκδόσεις Ἁγιοτόκος Καππαδοκία, Ε΄ Ἔκδοση, σελ. 109-114.
 18. Γιά τίς ἀρχαιολογικές ἀνασκαφές στίς σουμεριακές πόλεις Κίς καί Οὔρ, ὅπου ὄχι μόνο βρέθηκαν τά ἴχνη τοῦ βιβλικοῦ κατακλυσμοῦ, ἀλλά χρονολογήθηκαν κιόλας, στό 3200 π.Χ., βλέπε τό ἔργο μας *Πολιτιστική Ἑκρηξη 2700 π.Χ.*
 19. Βλέπε Webster 1924, σελ. 13: «According to the Zohar, "all Israelites will have a part in the future world,"⁵² and on arrival there will not be handed over like the goyim (or non-Jewish races) to the hands of the angel Douma and sent down to Hell.⁵³ Indeed the goyim are even denied human attributes. Thus the Zohar again explains that the words of the Scripture "Jehovah Elohim made man" mean that He made Israel.⁵⁴ The seventeenth-century Rabbinical treatise Emek ha Melek

observes: "Our Rabbis of blessed memory have said: 'Ye Jews are men because of the soul ye have from the Supreme Man (i.e. God). But the nations of the world are not styled men because they have not, from the Holy and Supreme Man, the Neschama (or glorious soul), but they have the Nephesch (soul) from Adam Belial, that is the malicious and unnecessary man, called Sammael, the Supreme Devil.'"⁵⁵».

20. Βλέπε Γιαννόπουλος 2016, σελ. 44. Ἀπό αὐτό τό ἐξαιρετικό ἔργο ἀντλοῦμε τίς περισσότερες πληροφορίες, πού παραθέτουμε γιά τήν Παλαιολιθική Ἐποχή. Τό συστήνουμε ἀνεπιφύλακτα σέ κάθε ἀναγνώστη, ἔστω καί ἂν διαφωνοῦμε πλήρως μέ τήν θεωρία τῆς Παλαιολιθικῆς ἐποχῆς.
21. Πληροφορίες γιά τό θέμα τῆς ἀρχαιομετρίας ἀντλήσαμε ἀπό τό ὁμώνυμο βιβλίο τοῦ Γιάννη Λυριντζῆ, πού εἶναι ἓνα ἀπό τά ἐλάχιστα ἔργα αὐτοῦ τοῦ κλάδου, πού κυκλοφοροῦν στήν ἑλληνική βιβλιογραφία.
22. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν τά κείμενα τοῦ μοριακοῦ βιολόγου Κώστα Βουγᾶ, σχετικά μέ τήν λεγόμενη μιτοχονδριακή Εὔα: <https://www.impantokratoros.gr/6171D26B.el.aspx> καί <https://www.pentapostagma.gr/2013/09/mitoxondriaki-eva-agia-grafi.html>.
23. Γιά τήν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου (Ἀδάμ) ἀπό τόν Θεό τό 5508 π.Χ., καθώς καί γιά ἄλλες ἀντιστοιχίες Ἁγίας Γραφῆς καί Ἀρχαιολογίας, θά μιλήσουμε σέ μελλοντικό μας ἔργο, πρῶτα ὁ Θεός.

Βιβλιογραφία

- Διόδωρος Ράμμος, *Η Σιών κατά τοῦ Σιωνισμοῦ*, Ἐκδόσεις Σαΐτης.
- Τοῦ ἴδιου, *Πολιτιστική Ἐκρηξη 2700 π.Χ.*, Ἐκδόσεις Σαΐτης.
- Τοῦ ἴδιου, *Γίνε θεός χωρίς τόν Θεό*, Ἐκδόσεις Σαΐτης.
- Τοῦ ἴδιου, *Ἀπό τήν Συναγωγή στήν Μασονία*, Ἐκδόσεις Σαΐτης.

- Θεόδωρος Γιαννόπουλος, *Πόθεν καί πότε οἱ Ἕλληνες*, Πανεπιστημιακές ἐκδόσεις Κρήτης, Ἡράκλειο 2016.

- Γιάννης Λυριτζής, *Ἀρχαιομετρία*, Ἐκδόσεις Καρδαμίτσα, Ἀθήνα 2010.

- Nesta H. Webster, *Secret Societies and Subversive Movements*, London, Boswell Printing & Publishing Co. London, 1924.

- Gershom Scholem, *Jewish Gnosticism, Merkabah Mysticism and the Talmudic Tradition*, New York 1960
- Τοῦ ἴδιου, *Origins of the Kabbalah*, Princeton University Press 1962
- Τοῦ ἴδιου, *Kabbalah, Meridian Book*, New York 1974

- Frances Yates, *The Rosicrucian Enlightenment*, New York City 1972

